

อ่าน! สดจากปงฉาฯ น้ำท่วมกับชีวิตพอเพียง....พลิกไป น.๙

ถวายแด่พระเจ้าอยู่หัวฯ ม.อุบลฯ ร่วมกับชาวอโศก สร้างชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

**เปิดหลักสูตรป.ตรี-โท-เอก
เป็นหลักสูตรชีวิตจริง
อาจารย์ใช้ชีวิตอยู่กับลูกศิษย์**

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีร่วมกับมูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศกดำเนินการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อถวายเป็นพระราชสักการะและเป็นการเฉลิมพระเกียรติแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้เปิดหลักสูตรบัณฑิตในระดับปริญญาโทและเอก ในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีชื่อโครงการว่า บัณฑิตศึกษาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ คือการพัฒนาอย่างรอบด้านที่จะต้องคำนึงถึงความสุขของประชาชน และการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นหลัก

(อ่านต่อหน้า ๕)

หนึ่งน้อย ทวยเติมเต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๘๘(๓๑๐) ปักษ์แรก ตุลาคม ๒๕๕๕

↑ ตัวแทนเครือข่ายและญาติธรรมชาวอโศกเดินทางมาเยี่ยมผู้ประสบภัยน้ำท่วมที่โรงเรียนอ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี

วัฒนธรรมเข้มแข็งของชาวอโศก ทำจริงใน ๓ อาชีพภูมิจาคิต

วัฒนธรรมอันเข้มแข็งของชาวอโศก คือ “ชาวอโศกต้องเป็นชาวนา ชาวสวน ชาวไร่” ได้รับการยืนยันเป็นผลสรุปการศึกษาดูงานที่ลพบุรี

บนเส้นทางสู่ ๓ อาชีพภูมิจาคิต (กสิกรรม, ปลูกพืชสวน, และขยะวิทยา) เป็นเส้นทางที่ไม่ได้โรยด้วยกลีบดอกไม้ แต่เหมือนกับโรยด้วยหนามที่คอยทิ่มตำให้เกิดแผล และความเจ็บปวดก็จะตามมา (อ่านต่อหน้า ๗)

↑ คณาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลฯ เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ และพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สมณะ-สิกขมาตุ ร่วมรับฟังการประชุมปรึกษาหารือการเปิดโครงการชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

โครงการ “คุณค่าชีวิตงาม” เผยแพร่หลักธรรมและหลักการดำเนินชีวิต เพื่อใช้ชีวิตให้มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นมงคลสมัยที่วาระสำคัญของปวงชนชาวไทยในฝ่ายอาณาจักร และศาสนจักรมาบรรจบกันคือ

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เป็นวาระครบ ๖๐ ปี แห่งการครองสิริราชสมบัติของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นมิ่งขวัญและศูนย์รวมจิตใจของปวงชนชาวไทย

(อ่านต่อหน้า ๖)

↓ นายนิต นักเรียนที่มาร่วมในงานโครงการคุณค่าชีวิตงาม กำลังสนใจหนังสือธรรมะ

ข่าวโศก

รายปักษ์

กลัวผิด อย่าโยนผิด

คนเรามีอัตตา พาให้เกิดโลกธรรม ๘ ทำให้กลัวความผิด

แต่เมื่อเกิดความผิด แทนที่จะหาวิธีแก้ไขความผิดอย่างถูกต้อง หรือ สัมมาทิฐิ กลับพองพามาเหตุผล โจนความผิดให้กับผู้อื่น โทษคนอื่นว่าผิด ไม่รู้จักการมองตนเอง ดังเช่นผู้ใหญ่ หรือผู้นำประเทศที่มีอัตตามานะมาก เมื่อเห็นปัญหา ก็มักมองไม่เห็นความผิด หรือ ข้อบกพร่องของตนเอง

คนที่มีสัญชาติแห่งประเทศไทย จะไม่กลัวความผิด แต่จะกลัวเผชิญความผิดพลาด และกลัวน้ำมือรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นหรือผู้อื่นชี้มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงหรือแก้ไขตนให้ดีขึ้น

คนที่มีสัญชาติแห่งประเทศไทย จะต้องมีความดีด้วย เมื่อมีความดี ทิฐิ ก็จะกลัวความผิด แต่จะเป็นการเกรงกลัวต่อความผิด ที่จะพาให้ตนเกิดบาป เกิดอกุศล เพิ่มขึ้นมากกว่ากลัวคนอื่นจะนิินหาว่าร้ายหรือด่าทอ

คนเราจะพัฒนาได้ก็ต้องมองเห็นข้อบกพร่องผิดพลาดของตน ผู้ที่มีสัญชาติแห่งประเทศไทยอย่าง สัมมาทิฐิ จึงไม่กลัวความผิด แต่จะพิจารณาให้ผู้อื่นชี้ข้อบกพร่องผิดพลาดของตน จะได้เป็นแนวทางการพัฒนาตน เพราะล้าพั้งตนเอง อาจจะไม่เห็นข้อผิดพลาดของตนเองได้ชัดเท่าคนอื่นชี้บอก

ดังนั้นการมีอัตตามานะมาก จะฝึกฝนได้ก็โดยการพิจารณาให้ผู้อื่นชี้ข้อบกพร่องผิดพลาดอย่าง นอบน้อม แล้วเรารู้จักการมองตนเองเห็นความผิดของตนพร้อมแก้ไขก่อนคนอื่น.

ธรรมชาติบำบัด ร้อน-เย็น

(ตอน ๔)

◆ ต่อจากฉบับที่แล้ว

ตัวอย่างการดูแลสุขภาพตามแนวธรรมชาติบำบัด

นางรักบุญ อโศกตระกูล อายุ ๕๖ ปี เป็นญาติธรรมจาก สังฆสถานหินผาฟ้า น้ำอำเภอกำแพงแสน จังหวัดชัยภูมิ มีอาการเจ็บป่วยด้วยโรคหนังแข็ง (SCLERODERMA) ระบบทางเดินอาหาร จุกเสียด แน่นท้อง ลมเรอ แสบคอ เส้นยึดปวดขาตามข้อ หัวไหล่ ตึงในช่องท้อง มีอาการและเป็นอย่างรุนแรง ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๕ ได้รักษาในระบบการแพทย์แผนปัจจุบันหลายแห่ง แต่ก็ไม่ได้ดีขึ้น หมอทุกแห่งยืนยันว่ารักษาไม่หาย โรคและอาการดังกล่าวยังคงทรมาณ กำเริบรุนแรงต่อเนื่องมาเรื่อยๆ

เข้าค่ายสุขภาพ ธรรมชาติบำบัด ที่สวนล่างฝั้น เมื่อวันที่ ๑๗ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๘ เดือนกุมภาพันธ์

พ.ศ.๒๕๕๕
คุณหมอยุทธยาได้วินิจฉัยว่ามีภาวะไม่สมดุลแบบร้อนเกิน โดยมีอาการ จุกเสียด แน่นท้อง ลมเรอ และอาการชา ซึ่งปกติจะเป็นภาวะเย็นเกิน แต่ในกรณีนี้เกิดจากภาวะร้อนที่ติดกลับเป็นเย็น ทำให้วินิจฉัยผิดและรักษาผิดทางได้ง่าย ผู้ป่วยรายนี้ก็เช่นเดียวกัน หลังจากที่ชักประวัติจะพบว่า เมื่อเวลาเครียด โหลดงาน(ทำงานหนักเกินกำลัง) รับประทานอาหารหรือสมุนไพรฤทธิ์ร้อน อาการก็จะกำเริบหนักขึ้น พอรับประทานอาหารฤทธิ์เย็นรสไม่จัด อาการก็จะทุเลาลง ส่วนอาการอื่นๆ เป็นภาวะร้อนเกินตรงๆ อยู่แล้ว

การรักษาธรรมชาติบำบัด 3 วิธีดังนี้

๑. รับประทานอาหารธรรมชาติฤทธิ์เย็น เน้นอาหารสด ไม่มีน้ำมัน ไร้สารพิษ โดยรับประทานตามลำดับการย่อยง่าย และการคุ้มครองเซลล์

๒. ใช้สมุนไพรฤทธิ์เย็น คือ ย่านางสด ๑๕ ใบ ขยี้กับน้ำ ๑ แก้ว กรองเอาแต่น้ำ ดื่มวันละ ๒ ครั้ง (ตอนสายและบ่าย)

(อ่านต่อฉบับหน้า)

◎ ใจเพชร มีทรัพย์/หมอเขียว/

สิ้นชีวภาพ...ผากกระแสนเมืองฝาง

“ส้ม” ผลไม้แสนอร่อยที่เราคุ้นเคย นั้น มีแหล่งผลิตอยู่ไม่กี่แห่ง ซึ่งแหล่งผลิตที่ขึ้นชื่อ คือที่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ ซึ่งมีทั้งสวนส้มขนาดใหญ่ของนายทุน และเกษตรกรรายย่อยในพื้นที่ เพราะเมื่อมีนายทุนเข้ามากว้านซื้อที่ดินทำสวนส้ม ชาวบ้านจึงเห็นว่าทำสวนส้มน่าจะรวยกว่า คนเมืองฝางจึงหันมาปลูกส้มมากขึ้น

ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอฝางระบุว่า ในปี ๒๕๔๒-๒๕๔๕ จำนวนสวนส้มเพิ่มขึ้นจาก ๗๐ แห่งเป็น ๗๐๐ แห่ง ปัจจุบันอำเภอนี้มีสวนส้มทั้งหมด ๓๒,๓๕๔ ไร่ และส่วนใหญ่เป็นของนายทุนต่างถิ่น ส่วนเกษตรกรในพื้นที่ที่ปลูกส้มมีไม่กี่ไร่

จึงไม่น่าแปลกใจที่ประชาชนในพื้นที่มีปัญหาสุขภาพและได้รับผลกระทบทุกครั้งที่มีการฉีดพ่นยาฆ่าแมลงโดยเฉพาะคนในหมู่บ้านที่อยู่ใกล้สวนส้มขนาดใหญ่ มักจะเกิดอาการเวียนหัว คลื่นไส้ แต่ถ้าเป็นมากอาจชัก หยุดหายใจเฉียบพลัน ชาวบ้านต้องเผชิญหน้ากับพิษภัยจากสารเคมีในสวนส้มมานานกว่า ๑๐ ปี แต่ไม่รู้จะแก้ปัญหาอย่างไร นอกจากยอมรับชะตากรรมที่เกิดขึ้น

“จากการสุ่มตรวจเลือดเกษตรกรวัยแรงงานในอำเภอ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๔ พบว่า มีอัตราผู้ที่มีสารเคมีในเลือดในระดับไม่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น ๓ เท่า

(ในปี ๒๕๔๔) และในจำนวนผู้มาตรวจเลือด ๑,๐๑๕ คน พบว่ามีคนอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงและไม่ปลอดภัยถึงร้อยละ ๒๘” นพ.ณรงค์เดช พิพัฒน์เดช โรงพยาบาลฝาง เล่าให้ฟัง

พระครูสถิต ธรรมโสภิต เจ้าอาวาสวัดสันตันตุ้ อ.ฝาง กล่าวว่า ในช่วงที่ส้มกำลังเจริญเติบโต จะต้องมีการดูแลต้นกล้าให้แข็งแรง มีการพ่นยาในช่วงเช้าตรู่ เวลาหายใจเข้าออกก็เอายาเข้าไปในร่างกายด้วย แม้แต่หลวงพ่อก็ยังถูกมาทำวัตรไม่ได้ ในที่สุดชาวบ้านได้รวมตัวกันในลักษณะภาคี มีตั้งแต่เกษตรกร มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน (North Net) หมอพื้นบ้าน (หมอเมือง) และเจ้าหน้าที่สถานีวิทยุ สวท.ฝาง พยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกันโดยมูลนิธิได้ทำโครงการของบฯ สนับสนุนจาก สสส.เพื่อแก้ปัญหาเรื่องสุขภาพ นำเสนอทางเลือกให้ชุมชนหันมาใช้สารชีวภาพ ซึ่งเป็นผลดีต่อสุขภาพมากกว่าการใช้สารเคมี และยังช่วยลดต้นทุนการผลิต และยังร่วมกันจัดเวทีเรียนรู้และฝึกอบรมทดลองใช้ในพื้นที่ ๑๒ หมู่บ้าน

การทำงานในลักษณะเครือข่าย เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาสารพิษในสวนส้ม แม้จะเป็นเรื่องสวนกระแสน และเป็นเรื่องยากที่จะให้เกษตรกรเข้ามาร่วมในโครงการ และไม้อาจแก้ปัญหาได้ทั้งระบบ แต่ก็ถือว่าพวกเขาได้พยายามที่จะทำสิ่งดีๆ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน

นางคำแปง หลวงญาณะ เกษนโนโครงการ

การที่หันมาใช้สารชีวภาพตั้งแต่เริ่มแรก มีสวนส้ม ๑๕ ไร่ แต่ละปีต้องลงทุนค่าปุ๋ยและยาฆ่าแมลงปีละร่วมหนึ่งแสนบาท แต่ขายส้มได้ไม่คุ้มค่างกับค่าใช้จ่าย พอมาใช้สารชีวภาพต้นทุนลดลงเหลือ ๖๐,๐๐๐ บาท เพราะปุ๋ยอินทรีย์ สารชีวภาพไล่แมลงสามารถทำใช้เองได้ และยาฆ่าแมลงก็น้อยลง

โครงการนี้ได้เริ่มดำเนินการในหมู่บ้านตำบลแม่สุ่น อ.ฝาง เพื่อให้เกษตรกรหันมาใช้ สารชีวภาพทางเกษตร ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานสนับสนุนโครงการเปิดรับทั่วไปและนวัตกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) นอกจากเกษตรกรจะได้ทดลองปฏิบัติในพื้นที่ตัวเองแล้ว ยังได้มีโอกาสศึกษา ดูงานสวนส้มที่ไม่ใช้สารเคมี พวกเขาพบว่า ขั้นตอนไม่ได้ยุ่งยากสามารถปฏิบัติได้โดยไม่ลำบาก

หลังโครงการสิ้นสุด เกษตรกรแต่ละหมู่บ้านใน ต.แม่สุ่น ยังคงใช้สารชีวภาพอย่างต่อเนื่องแม้จะทดแทนไม่ได้ทั้งหมด แต่พวกเขาก็ได้พยายามแนะนำพี่น้องที่เป็นเกษตรกรในอำเภออื่นให้ทดลองใช้ นอกจาก

นี้มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชนยังได้ร่วมกับภาคีในโครงการพัฒนาเมืองฝาง โดยได้รับการสนับสนุนต่อจาก สสส.เพื่อปลูกจิตสำนึกให้เยาวชน ซึ่งเป็นลูกหลานเกษตรกรสวนส้มในสามตำบล อำเภอฝาง ได้เรียนรู้และมีแปลงสาธิตสวนส้มที่ใช้สารชีวภาพคนละหนึ่งแปลง

จุดมุ่งหมายก็เพื่อให้ได้ส้มดี ไม่มีสารตกค้าง คนปลูกสบายใจ สบายกาย ส่วนคนกินส้มก็ได้รับอร่อยพร้อมสุขภาพดี

สำนักงานสนับสนุนโครงการเปิดรับทั่วไปและนวัตกรรม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

(จาก นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๑๒ ก.ย.๒๕๔๕)

สมณะเส็งงตีสล ชาตวโร บรรจางเรื่อง ธรรมะกับการเกษตร ให้เกษตรกรที่
อบต.ห้วงชัน อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ได้ฟัง ตามคำนิมนต์ของเจ้าหน้าที่เกษตร
อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี เนื่องจากสิงห์บุรีเป็นจังหวัดนำร่องเรื่องเกษตรอินทรีย์
จึงต้องว่าเรื่องนี้กันหนักหน่อย

ที่จริงแล้วชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนก็เป็นศูนย์เรียนรู้ เป็นศูนย์อบรม มีตัวอย่าง
การทำเกษตรอินทรีย์อย่างครบวงจร ทั้งปุ๋ยมัก จึงเรื่องน้ำหมักชีวภาพมีครบทุกสูตร
มีแปลงผัก มีนาข้าว มีผู้คนมาขอศึกษาดูงานเป็นพันเป็นหมื่น เปิดดำเนินการมาสิบ
กว่าปีแล้ว ปรากฏว่าส่วนใหญ่จะเป็นคนต่างจังหวัด ที่มาขอศึกษาดูงาน มาขออบรม
แต่คนสิงห์บุรีคนบ้านเดียวกันกลับไม่ค่อยมีใครสนใจ ถ้าทางเกษตรอำเภอไม่จัดให้
ไปอบรมก็คงไม่ได้ใจกัน ขนาดมีอบรมก็ยังไม่ค่อยมีคนไปบ้าน เพราะบ้านอยู่
ไกลแบบนี้ ไม่เร็วกว่า ไกลไกลก็กินด่าง ก็ไม่รู้ว่าจะเร็วกว่าอะไร ถ้าพวกเราทำเกษตร
อินทรีย์ได้จนหมดหนี้หมดสินก็ไม่ว่าอะไร แต่ถามจริงๆ ใครบ้างที่ไม่มีหนี้สิน ก็ไม่มี

สักคน บางคนที่ทำกินยังไม่
ต้องเข้านาเขาทำ เองมีไร่นาก็
หลุดจำนองจำนำหมด เพราะไม่มี
เงินใช้หนี้ ในฐานะคนบ้านเดียวกัน
ก็ลองบ่นว่าแรงๆ หน่อย

ปรากฏว่า ะจะหลั่งๆ โจม
น้องสาวบอกว่า ชาวนามาดูการ
ทำน้ำหมักที่บ้านเกือบทุกวัน.

มุมมอง

**“ แห้ง ทยตพรอวบงธิ่มงมัน
หลัง สู้ฟันบวธรมเกือกกล้า
ยง โอบอุ้มดินน้ำลมฟ้า
สู้ จบวางน้อมลาสู่อุญ ”**

**เสริมสร้างร่างกายให้
สมบูรณ์
เพิ่มพูนแวตตาให้จิตใจ**

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

**จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม**

สาขาสันตติโศก ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม
เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๕๒ ถ.ยานพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิตล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

ยั้งใจได้หรือ

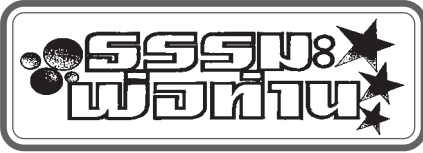

ท่านดื่มเหล้ากับฉันทอาหาร
หลังเพลได้ใจ ผิดนะ ! ?

ไม่ผิด...คนทั่วไป
เค้าก็ทำกัน

อย่าให้แก้วบวชเสียวนะ!!!

ภาพจาก นสพ.ผู้จัดการรายวัน ๑๖ ก.พ. ๒๕๕๙

เรียนธรรมะแล้วจะรู้จักให้ ให้โดยไม่รับผลตอบแทน

(๓๐๖ ๑)

วันศุกร์ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๕
เวลา ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.

วิชา คือความรู้ในมาน ฌานใด ไม่มีปัญญา ไม่ใช่ฌาน (ปัญญา นัตถิ อมาโยโต) ปัญญาคือวิปัสสนาญาณ หรือวิชา เป็นปัญญาที่รู้จักอาริยสัง รู้จักกิเลส รู้ว่าจะต้องลดกิเลส ลดเหตุแห่งโลกอบาย โลกกาม โลกธรรม โลกอิตตา ปัญญาจะต้องรู้สิ่งเหล่านี้

วิชา ๘ ประการคือไม่รู้อาริยสัง ๔ (ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค) ไม่รู้จักส่วนของความเป็นอดีต ไม่รู้จักส่วนของอนาคต ไม่รู้ทั้งส่วนที่เป็นอดีตและส่วนที่เป็นอนาคต ไม่รู้จักปฏิบัติจนอุปบาทหรืออิทัปปัจจยตา สาเหตุที่ต้องซ้ำความไม่รู้ในอดีตและอนาคต เพราะความไม่รู้ในอดีตนั้นคืออดีตอะไรก็ได้ โลกียะก็มี แต่ส่วนที่เป็นทั้งอดีตและอนาคต ในข้อที่ ๗ นั้นคือ

เป็นส่วนที่ต้องพิสูจน์ชัดเจนว่าอดีต

และอนาคตเป็นสิ่งเดียวกันคือโลกุตระ ที่อดีตก็สูญ อนาคตก็สูญ ไม่ใช่อดีตที่ยังปฏิบัติอยู่ ไม่ใช่อนาคตที่ยังปฏิบัติอยู่ คุณต้องรู้เวทนา ๑๐๘ อย่างชัดเจน รู้ทั้งส่วนที่เป็นอดีต๓๖ ปัจจุบัน๓๖ อนาคต๓๖ ซึ่งเมื่อบรรลุสูงสุด จิตของผู้ปฏิบัติกิเลสเป็นศูนย์ ทั้งในส่วนที่เป็นอดีตและส่วนที่เป็นอนาคต คุณจึงรู้ว่าอดีตและอนาคตเป็นหนึ่งเดียวกัน มันไม่ใช่อดีตที่เป็นโลกีย์ บ้างหรือเป็นเสขบุคคลบ้าง ซึ่งยังไม่เที่ยง เพราะคุณยังลดกิเลสลงไปได้อีก

คุณรู้ว่าคุณมีศีลเท่าไร ได้ปฏิบัติ สรรวมอินทรีย์อย่างไรก็มีปัญญาปัญญินทรีย์ ปัญญาพละไปเรื่อยๆ เกิดปัญญาญาณ เป็นวิปัสสนาญาณ เป็นวิชา สะสมไปเรื่อยๆ

ส่วนมโนมยิทธิก็คือมีฤทธิ์ในการ ทำความสำเร็จทางจิต ลดกิเลสทางจิต ไม่ใช่ฤทธิ์ที่เหาะเหินเดินน้ำดำดิน สำหรับ อิทธิวิธี่คือความเก่งยอดที่มีฤทธิ์หลากหลาย วิธี ทิพยโสตกก็เจริญขึ้น เจโตปริยญาณก็เจริญขึ้น บุพเพนิวาสานุสสติญาณ จุฑุปปาตญาณก็เจริญขึ้น อาสวกักขณญาณก็แน่นอน

เจริญขึ้นเป็นตัวสุดท้าย แต่ก่อนนี้เราเป็นปุถุชนเต็มร้อย เราลดลงมาได้ หรือเราคนเดียวสามารถทำความบรรลุได้หลากหลาย จากอบายมุขอย่างเดียว ก็ลดอย่างอื่นได้ด้วย อิทธิวิธี่ก็คือความมหัศจรรย์ของคนที่ลดกิเลสได้

โสตกิพย์ที่ท่านว่า ได้ยินเสียงที่มาจากที่ไกลก็บอกได้ว่าเป็นเสียงอะไร ก็เหมือนกับที่เราเกิดกิเลสแล้วก็จับได้วิเคราะห์ได้ด้วยว่าเป็นราคะ โทสะ บอกได้เก่งขึ้นละเอียดขึ้น

เจโตปริยญาณคือความรู้ที่สามารถเปลี่ยนจากจิตที่มีกิเลสเป็นจิตที่ไม่มีกิเลส เจโตปริยญาณมี ๑๖ คือ

- สราคะ จิตมีราคะ
 - วิตราคะ จิตปราศจากราคะ
 - สโทสะ จิตมีโทสะ
 - วิตโทสะ จิตปราศจากโทสะ
 - สโมหะ จิตมีโมหะ
 - วิตโมหะ จิตปราศจากโมหะ
 - สังจิตตจิต จิตเริ่มต้นปฏิบัติได้บ้างแล้ว
- แต่ยังต้องเคร่งครม มีวิตกวิจาร์ขึ้นมาน ๑ มี

ลักษณะเชิงเจโต ยังไม่ชัด ไม่กระจ่าง
วิกจิตตจิต มีลักษณะเชิงปัญญา ยังฟัง
ขจรกระจาย

มหัคคตะ เป็นจิตที่เก่งขึ้นดีขึ้น
อมหัคคตะ ทำจิตให้ยังให้เก่งให้ดีขึ้น
ไม่ได้

สตุดตรจิต มีความเก่งความดีมากขึ้น
และยังรู้ตนว่า ยังมีจิตที่ดีกว่านี้ได้อีก
อนุดตรจิต ไม่มีจิตอื่นที่ดีกว่า
สมาhitจิต จิตตั้งมั่นแข็งแรง
อสมhitจิต จิตที่ยังไม่ตั้งมั่น
วิมุตตจิต จิตหลุดพ้นสะอาดหมดจด
อวิมุตตจิต จิตยังไม่หลุดพ้นสมบูรณ์

ยังมีเศษวิมุตติเหลือแม้รู้ลึกก็ตาม
เมื่อถึงวิมุตติถึงขั้นอาสาวกักขณญาณ
บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ก็ตรวจ
สอบอดีตที่เราปฏิบัติมาแล้ว

จุฑุปปาตญาณ ก็ตรวจสอบความ
เกิดและความดับของกิเลส ของอาสวะ
ในจิต

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กวัด

ชื่อ คุณนางสุนันทา วิมเนต
อายุ ๗๐ ปี
เกิด ๑๔ พ.ย. ๒๔๗๙
ภูมิลำเนา จ.สุพรรณบุรี
การศึกษา ป. ๔
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๒ คน
น้ำหนัก ๕๒ กก.
ส่วนสูง ๑๕๓ ซม.

ประวัติ

คุณยายเกิดในตระกูลคนจีนสัญชาติไทย กังเป็นสรรพสามิตจังหวัดสุพรรณ มี

ฐานะร่ำรวย และตั้งโรงสี อยู่กันเป็นครอบครัวใหญ่ ในย่านตลาด พ่อแม่ค้าข้าว มีพี่น้อง ๕ คน ผู้หญิงทั้งหมด เป็นคนที่ ๒ ปัจจุบันพี่น้องยังมีชีวิตทุกคน คุณยายเรียนหนังสือจบ ป.๔ ครุมาสอนที่บ้าน กังสอนคิดเลขคิดลูกคิด ช่วยงานในบ้านและทำกิจการขายขนม ในสมัยสาว ๆ มีหนุ่มมาดูล้อเยอะมากแต่คุณยายไม่ยอม จนกระทั่งอายุ ๓๔ ปีแต่งงานกับพ่อค้าทองที่จังหวัดอยุธยา ผู้ใหญ่ตกลงกันโดยที่ไม่ได้ถามคุณยาย ค่าสินสอดทอง ๔๐ บาท เข็มขัดมาก แหวนเพชรต่างหู เงินอีกสี่หมื่น ขนม ๔๐ กล่อง ทองรับไหว้อีกครึ่งแขน ชีวิตสุขสบายไม่เคยจน แต่เมื่อแต่งงานอยากจะทำอะไรเป็นอย่างไร จึงแยกครอบครัวทำอาชีพค้าขายอยู่ในหลายจังหวัด

เข้าโศก

เมื่อเป็นแม่ค้าข้าวแกง ข้าวขาหมู น้ำเต้าหู้ ปาท่องโก๋ ที่ปากช่อง คุณสงกรานต์ภาคโชคดีลูกค้าน้ำเต้าหู้ เอาเทปธรรมะชาวโศกให้ฟัง พุดจาสนับสนุนว่าเป็นธรรมะดี และชักชวนไปกรุงเทพฯ เมื่อคุณยายไปสันติโศกได้รู้จักคุณไพรัช (ปัจจุบันคือสามเณรชานุกญ) ได้พักที่บ้านคุณไพรัช ได้รู้จักกับญาติธรรม ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงตัดสินใจกินมังสวิรัตทั้งครอบครัว เลิกขายอาหารเนื้อสัตว์เปลี่ยนอาชีพมาขายน้ำแข็งไส แต่ขายไม่ดี เปลี่ยนอาชีพเย็บจักร เย็บราคาดูก ค้าขายหลายอย่างก่อนที่จะขายของแห้งสำหรับทำอาหารมังสวิรัต, ยาสมุนไพร เมื่อกินอาหารมังสวิรัตจึงเริ่มชวนเพื่อนๆ ในตลาดมากิน

อาหารมังสวิรัต ต่อมาจึงรวมกันเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมแจกอาหารมังสวิรัตในโอกาส ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕ และทำมาอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมนี้ทำให้กลุ่มปากช่องเป็นที่รู้จักแพร่หลาย

ชุมชนบุญนิยม

คุณยายจะพาครอบครัวไปร่วมงานสำคัญของชาวโศกมาตลอด ตั้งแต่ลูกยังเล็กๆ จนกระทั่งในปัจจุบันลูกชายของคุณยาย (คุณถึงดิน มุ่งมาจน) ซึ่งทำอาชีพวิศวกรได้ลาออกมาทำงานฟรีในหมู่บ้านชุมชนราชธานีโศกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ต่อมาคุณยายอยู่ที่บ้านในจังหวัด อยุธยา ประสบปัญหาสุขภาพ สาเหตุที่ป่วยคุณยายบอกว่า เพราะทำงานเกินตัว ค้าขายน้ำเต้าหู้แล้วขายดีมาก ทำให้เป็นอัมพฤกษ์ หลังจากการรักษาตัวอยู่ในช่วงพักฟื้นได้มาอยู่ที่ราชธานีโศก ลูกชายดูแล ยายดีใจที่ลูกมาอยู่วัด แต่ก่อนเคยห่วงลูกชาย แต่เมื่อมาเห็นชีวิตในชุมชนบุญนิยมแล้วสบายใจ คุณยายให้ความใส่ใจกับสุขภาพตนเองจนปัจจุบันแข็งแรงเดินได้เองแม้ไม่คล่องนัก แต่สามารถพึ่งตนเองได้ คุณยายบอกว่าปัจจุบันใจมาอยู่ที่วัดแล้ว เพราะใจศรัทธาพ่อท่านและสมณะสิกขมาตุ แม้เป็นคนป่วยแต่คุณยายก็เป็นคนเลี้ยงง่าย ไม่เรียกร้องเป็นภาระกับผู้อื่น

มรรคผล

ศีลข้อ ๑ เรื่องไม่ดบยุงทำได้อร่อยเปอร์ดเซนต์ เรื่องอาหารนอกจะพ้นจากอาหารที่เบียดเบียนสัตว์อื่นแล้ว อาหารที่

เบียดเบียนสุขภาพตนเองคุณยายก็เลิกกิน เช่น ข้าวขาว ข้าวเหนียว ขนมหวาน หน่อไม้ อาหารแสลงได้หมด คุณยายบอกว่าติดขนมหวานมาก แต่เมื่อเป็นอัมพฤกษ์ต้องลดแรกๆ เมื่อจะกินขนมลูกชายจะขอตลอด เพราะเขาห่วงสุขภาพ เรื่องกิจการของบ้านให้สามีดำเนินกิจการ

เรื่องลูกไม่ห่วงเพราะเขาเอาตัวรอดแล้ว

ทุกวันนี้

ชีวิตของผู้สูงอายุที่ป่วย แต่จิตใจเข้มแข็ง เข้าร่วมกิจกรรมไม่ขาด และได้ช่วยงานที่เหมาะสมกับสภาพร่างกายไปพร้อม กับหมู่ คุณยายตั้งจิตจะทำบุญ บำเพ็ญเรื่องกินและบำเพ็ญเรื่องฟังธรรม ดูแลและใส่ใจสุขภาพตนเอง คุณยายบอกเคล็ดลับว่าใจเป็นใหญ่ อย่าเครียด คิดทำอะไรเป็นอย่างไรด้วยใจที่แน่วแน่

ฝาก

คุณยายได้ฝากข้อคิดว่าการบอกเรื่องที่ดีเพื่อชักชวนให้คนอื่นทำเป็นสิ่งดี แต่ถ้าเขาปฏิบัติไม่ได้ก็เรื่องของเขา เรื่องของเราคือ ใจของเราเอง ถ้าเราทำไม่ได้ไม่ควรสอนคนอื่น ร่างกายที่เคยทำงานได้เมื่อมีสภาพที่ทำได้ตั้งใจ เราต้องวางใจตัวเอง ว่าเราทำไม่ได้แล้ว ปล่อยวางไม่ทุกข์ต้องปล่อยให้สมองโปร่ง แล้วเราจะคิดออกอย่าไปคิดว่าเราแก่ เราป่วย คิดว่าเราหายแล้วให้กำลังใจตนเอง ทำจิตใจให้ร่าเริง

▲ ม.อุบลฯ ต่อจากหน้า ๑

ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง และในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ม. อุบลฯ จะเปิดโครงการเป็นชุมชนตัวอย่าง เพื่อเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง เป็นห้องปฏิบัติการของหลักสูตร เป็นสถานทดลองเป็นที่วิจัยและการพัฒนาเป็นที่ศึกษาและดูแลตลอดจนเป็นศูนย์กลางที่จะขยายผลในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงต่อชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัยในวงกว้างสืบไป

เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๔.๒๐ น. มีการประชุมหารือแนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ และการเตรียมการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (เศรษฐกิจพอเพียง) ณ ห้องประชุมอุบล ๒ ตึกอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมีคณาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เจ้าหน้าที่หน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอุบลราชธานี เช่น สำนักงานพัฒนาที่ดิน เขต ๔ กรมส่งเสริมการเกษตรฯ พัฒนาชุมชนจังหวัด และมีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ สมณะ-สิกขมาตุนรवासชาวโสภ จากชุมชนสันติโสภ สิริชะเอโสภ และราชธานีโสภ ร่วมรับฟังการปรึกษาหารือหรือเสร็จสิ้นในเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. หลักจากนั้นเป็นการสำรวจพื้นที่ที่จะจัดตั้งเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

ความคิดเห็นของผู้ร่วมประชุมมีดังนี้

ศ.ดร. ประกอบ วิโรจนกุญ อธิการบดี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรใหม่อันเดียวในประเทศไทย ผ่านสภาเมื่อการประชุมวันที่ ๑๖ กันยายนที่ผ่านมา ซึ่งมีมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรระดับปริญญาโท-เอก บัณฑิตศึกษาพัฒนาบูรณาการศาสตร์ การศึกษาในระดับปริญญาตรีเราต้องการเน้นไปในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเป็นปรัชญาของการดำเนินชีวิต ทำออกมาเป็นวิชาการ ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีซึ่งจะเหมาะสมกับชาวโสภ เป็นการปฏิบัติเรียนรู้จากของจริงในชุมชน คนสอนกับคนเรียนเรียนด้วยกัน คนสอนจะได้เรียนรู้จากคนเรียน เพราะฉะนั้นหลักสูตรนี้จะเปิดกว้างมาก ผมเชื่อว่ายังมีไม่มีมหาวิทยาลัยไหนที่คิดจะทำหลักสูตรนี้ เป็นหลักสูตรที่เกี่ยวกับชีวิตจริงๆ เกณฑ์ในการรับจบ ม. ๖ หรือเทียบเท่า เมื่อจบแล้วได้รับปริญญาบริหารศาสตรบัณฑิต

ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง เป็นเรื่องจัดการตัวเราเอง ชีวิตเราเอง อาชีพ เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะเด่นคือครบทั้งปริญญาตรี โท เอก ปริญญาตรีเอาทฤษฎีเอาสิ่งที่พอรู้กันอยู่แล้วเอามาเรียนรู้แล้วนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์ ปริญญาโท-เอกหาความรู้ใหม่พัฒนาตัวเราเองในการที่จะเอาปัญหาที่เกิดขึ้นมาศึกษาแล้วได้ความรู้ใหม่ เพื่อจะเผยแพร่ ซึ่งเป็นเรื่องของการพัฒนาศักยภาพของคนแต่ละระดับให้ไปดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น เมื่อจบแล้วพึ่งตนเองได้ ซึ่งน่าจะเป็นที่น่าสนใจของชาวโสภ เนื่องจากถูกฝึกมาให้มีคุณสมบัติพื้นฐานที่พร้อมจะมาเป็นศิษย์รุ่นแรกของหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ จะภูมิใจมากเพราะมั่นใจว่าจะจบไปแล้วจะเป็นผู้นำของชุมชน

ดร. สุธิตา แจ่มใส รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ คณะบริหารศาสตร์ ม. อุบลฯ

ในลักษณะของชุมชนโอโสกอาจจะเคร่งใน เรื่องของศาสนา นักศึกษาที่เรารับเข้ามาส่วนหนึ่งจะไม่ใช้คนที่อยู่ในชุมชนโอโสก เพราะฉะนั้นเราอยากจะมีพื้นที่สำหรับการทดลอง เป็นพื้นที่ที่คนธรรมดาสามารถเข้ามาอยู่ได้ และใส่ความรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเข้าไป จะได้มีชุมชนที่คนหลายลักษณะเข้ามาอยู่ ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงดำเนินชีวิตไปได้ คิดว่าจะเป็นชุมชน และเป็นห้องปฏิบัติการ สำหรับที่เราจะส่งนักศึกษาเข้าไปอยู่ในพื้นที่ ถ้าเราส่งนักศึกษาลงไปสู่พื้นที่อื่น นักศึกษา จะไม่มีแนวทางการดำเนินแนวคิดและแนว วิชาการที่เราสามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด แต่ทั้งนี้ให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกที่จะศึกษาตรง นี้หรืออาจจะศึกษาในชุมชนอื่นได้

คุณรังสฤษฎ์ ลำเนาพล หัวหน้ากลุ่ม วิชาการเพื่อการพัฒนาที่ดิน สน. พัฒนาที่ดิน เขต ๔

ความจริงแล้วในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง กรมของเราเน้นเป็นงานหลัก เนื่องจากเรา ทำงานเรื่องเกษตรอินทรีย์ ซึ่งเป็นวาระแห่งชาติ ส่วนหนึ่งของการงานก็ได้ทำร่วมกับชุมชนโอโสก มีการอบรมมีการเข้าไปเรียนรู้ชีวิตในชุมชน ไร่ก็ทำตามมีปัญหาเกษตรกรประมาณ ๒๐% ยังรับไม่ได้ บางครั้งการดำเนินงานเรื่องเกษตรอินทรีย์หรือเศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่ทุกคนที่ จะต้องทำอย่างนั้น แต่ที่เราเองที่มีหน้าที่ทำ ตามนโยบายของรัฐ ประกอบกับภาวะทาง เศรษฐกิจ ต้องทำต่อไป คิดว่าโครงการนี้จะ เป็นโครงการที่ดี เป็นเรื่องบูรณาการโดยมี มหาวิทยาลัยเป็นแกนนำ เป็นแนวทางที่ดี แต่แนวทางใหญ่จะอย่างไรให้เหมาะสม ก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะช่วยกันคิดช่วยกันแก้ ผมว่าเรามาถูกทาง และจะต้องบูรณาการถูกทาง ในส่วนของพัฒนาชุมชนมีบทบาทเรียนอยู่ มากมายของคนที่ทำงานในชุมชน เฉพาะใน เขตที่ ๔ ที่รับผิดชอบประมาณ ๕๐๐ กว่าคน ซึ่งหลายคนมีความรู้ระดับปริญญาตรีบ้าง หรือบางคนเป็นระดับผู้นำชุมชน เมื่อทาง มหาวิทยาลัยเปิดโอกาส ก็จะเข้ามาศึกษาต่อได้

คุณสวัสดิ์ ศรีอุไร สำนักงานพัฒนาชุมชน จังหวัด

ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง หรือเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองนั้น ผมเชื่อมั่นว่าส่วนที่เป็นนัก วิชาการได้มีการตระหนักตั้งแต่ในหลวงท่าน ตรัสมาแล้ว อย่างโครงการพัฒนาชุมชนได้รับ มอบจากกระทรวงมหาดไทยให้ดำเนินการในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ตอนนั้นใช้คำว่ายุทธศาสตร์เศรษฐกิจพอเพียง เขียนแผนยุทธศาสตร์ออกมาเยอะมากแต่ว่า ทำไปเพียงปีหนึ่งแล้วก็พัก เลิกไป แล้วก็ถูก กระแสอื่นทับไป ผมคิดว่าทุกส่วนราชการตระหนักแล้วว่าขาดผู้นำที่จะเรียนรู้จริงจัง และขาดความต่อเนื่อง ขาดการศึกษาในทางลึก ก็เป็นนิมิตหมายอันดีอย่างหนึ่งว่า ที่จังหวัด อุบลราชธานี ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดท่าน มองภาพแบบรวมแบบบูรณาการ ในเรื่องของ เศรษฐกิจพอเพียงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๕๘ แต่ละหน่วยงานต่างมีเวอร์ชันของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมากมาย แต่ในเศรษฐกิจพอเพียง

เพียงเท่านั้นบางที่ก็ต่างเป้าหมาย เมื่อทำ ยุทธศาสตร์ปี ๔๘-๕๕ ท่านผู้ว่าฯ จึงบอกว่า ในการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงของจังหวัด อุบลราชธานีนั้นจะต้องมีเป้าหมายอันเดียวกัน ผมคิดว่าในการที่มหาวิทยาลัยฯ มีการร่วมมือ กับทางโอโสกและให้ส่วนราชการได้ร่วมมือ สนับสนุน น่าจะเป็นปีกแผ่น น่าจะเป็นความ มั่นคงเป็นหลักแน่นอนหนทางการของจังหวัดอุบล ราชธานี

ศ.ดร. อภิชัย พันธเสน คณบดี คณะ บริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สำหรับโครงการที่เราจะทำให้เกิดชุมชน เศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัยอุบลฯ เนื่องจากว่าที่นี่เป็นมหาวิทยาลัย ชุมชนจะเป็นลักษณะที่เป็นแม่ข่ายของโครงการปริญญา ตรีเศรษฐกิจพอเพียงและปริญญาโท-เอก พัฒนาบูรณาการศาสตร์ สามารถทำเรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงได้ ความคิดของเราคือ ศูนย์โอโสกทั้งหลายที่อยู่ในพื้นที่ต่างๆ เป็น กลุ่มที่มีเป้าหมายชัดเจนแล้วว่าจะพาคนไปสู่ กระแสพระนิพพาน แต่ในขณะเดียวกันเราก็ อยากจะมีชุมชนในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง คือมหาวิทยาลัยทำให้คนเป็นจำนวนมาก เข้าไปสู่กระแสที่มากขึ้นกว่าการศึกษาที่คนไปศึกษา ในศูนย์ที่ละกลุ่มๆ นี้คือแนวคิดที่มองเห็นและ ได้เคยเรียนพ่อท่านแล้วว่าเรื่องพุทธศาสนานี้ ก็เห็นว่ากลุ่มทางโอโสก ในที่สุดแล้วจะเป็น กลุ่มที่สามารถปฏิรูปศาสนาได้จริง เพราะมีทั้ง นักบวชมีทั้งชุมชนต่างๆ เป้าหมายที่สำคัญ สิ่งที่เราคิดว่ามหาวิทยาลัยจะช่วยให้ก็คือ ด้อยอดองค์ความรู้ให้กับคนในชุมชนให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น พร้อมที่จะไปเป็นผู้นำ ชุมชนอื่นๆ ที่จะแตกกระจายออกไปในอนาคต อันนี้คือสิ่งที่ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยจะช่วยได้ เพราะเรามีอาจารย์ทางด้านบริหารศาสตร์ มีความรู้ทางด้านการบริหาร การบัญชี คอมพิวเตอร์ มีอาจารย์ทางด้านเกษตรฯ มีอาจารย์ ทางด้านเกษตรและทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ อาจารย์เหล่านี้จะเข้ามาช่วยพัฒนาความรู้ ความสามารถของชุมชนนี้ และเมื่อเราเห็นว่า ในครอบครัวไหน ชุมชนไหนที่มีความพร้อม ความกล้าแข็ง ก็ไปช่วยชุมชนที่อยู่ทั่วประเทศไทยให้ค่อยๆ เปลี่ยนให้เป็นชุมชนใน ลักษณะนี้มากยิ่งขึ้น ชุมชนที่อยู่ที่นี่จะเป็น ลักษณะชุมชนทั้งพัฒนาวิชาการไปพร้อมๆ กัน เชื่อว่าในชุมชนที่อื่นๆ ของโอโสกก็มีการ พัฒนาการทางวิชาการ แต่ด้วยความพร้อมของ

ที่นี่จะมีมากกว่า ในขณะเดียวกัน สิ่งที่มีหา วิทยาลัยอุบลฯจะได้ก็คือว่า ทำให้อาจารย์ใน มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลในการยกระดับ คุณธรรมของตน เมื่ออาจารย์ยกระดับขึ้น นักศึกษาจะยกระดับขึ้นตาม และผลพลอย ได้ก็อีกอย่างก็คือ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาก็ ได้รับประทานอาหารที่มีคุณภาพปลอดสารพิษ นี่ก็เป็นเรื่องทุกอย่างจะได้ร่วมกัน

สมณะโพธิรักษ์ ผู้นำชาวโสภ

โครงการนี้เป็นโครงการที่ดร.อภิชัย ตั้งใจจะ ทำ เรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งแม้แต่ รัฐบาลใหม่ นายกฯใหม่ก็ออกมาประกาศว่า จะจัดการเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องเป็นราว ที่ตรงนี้ ไม่ใช่จะทำเฉพาะกิจกรรม แต่งานกิจกรรม จะเป็นหลัก อันอื่นที่เราทำได้เราก็อ้างทำ เหมือนกับบ้านราชฯ ข้อสำคัญประเด็นหลัก ที่เราไปอยู่ที่นั่นก็คือ เมื่อเราไปอยู่ต้องไม่ไป ต่อรองว่าจะต้องมีทุนรอนหนุนให้ เศรษฐกิจพอเพียงจะต้องพึ่งตนเองได้ ถ้าเราไปอยู่แล้ว พึ่งตนเองไม่ได้ จะต้องให้ทางมหาวิทยาลัย หาทุนรอน หาเงินทองมาอุดหนุนจนเจอ แบบนี้อย่าไปดีกว่า ที่จริงบอกแล้วว่า มันไม่ ได้หมายความว่าพวกเขาเงินจะไป แต่คน ในชุมชนไปช่วยได้เพื่อที่จะรังสรรค์ทำงาน ภายใต้อาจารย์เออะ ถ้าใครจะไปก็อย่าไป ช่วยตนเอง โดยใช้ระบบองค์กรรวม ขบวนการ กลุ่ม มันไม่ถึงสาธยายโลกที่เดียวก็จะต้อง ทำให้เกิดเอกภาพในระดับที่นำชื่นชม ที่จะชื่อ ว่าเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจริงๆ ก็คือ เศรษฐกิจชุมชนนิยม เป็นอยู่อย่างสังคมชาวบุญ นิยม ไม่มีอบาบุญ มีศีล ๕ ไม่กินเนื้อสัตว์ ดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีธรรมะ มีศาสนาเป็นหลัก ต้องพยายามกระทำให้ได้ ที่นี้จะมีรายได้ อาจ จะแบ่งส่วนกันเป็นส่วนดี และมีรายได้เป็น ส่วนตัว ผู้ที่จะจัดสรรรับผิดชอบ ก็คือ ดร. อภิชัย, คุณหนึ่งฟ้า เขาจะจัดสรร ทางด้าน มหาวิทยาลัยมีความหวังว่า อาจจะให้สำเร็จ เป็นผู้ที่จบวิชาการในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง เขาตั้งคณะปริญญาตรี โท เอก เลย แต่ ตอนนี้อย่างไม่มีพื้นฐานของปริญญาตรีอันนี้ เขาก็เลยอยากให้เกิดปริญญาตรี แต่อวดมาเชื่อว่า พวกเราที่จบปริญญาตรีมาแล้วเป็นตัวปฏิบัติ เป็นตัวที่มีความรู้จริง มีความเป็นไปได้จริง ของความเป็นเศรษฐกิจพอเพียงอาตมาคิดว่า เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในรัฐบาลนี้จะต้องเป็นเรื่องจริง.

▲ **คุณค่าชีวิตงาม** ต่อจากหน้า ๑

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นวาระครบ ๑๐๐ ปี ชาตกาลของพระธรรมโกศาจารย์ (ท่านพุทธทาสภิกขุ) พระมหาเถระผู้ศึกษาปฏิบัติ และเผยแผ่ธรรมะ อย่างจริงจังตลอดอายุขัย ส่งผลให้องค์การยูเนสโกประกาศยกย่องเป็นบุคคลสำคัญระดับโลก

(องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ หรือ ยูเนสโก (UNESCO) ได้ประกาศยกย่องและร่วมฉลองบุคคลผู้มีผลงานดีเด่นและเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ เพื่อเชิดชูเกียรติของบุคคลที่มีชื่อเสียงและเหตุการณ์สำคัญที่เกิด

ของไทยในระดับโลก เพื่อให้ประชาชนระลึกถึงคุณงามความดีและเรียนรู้วิถีชีวิตที่งดงาม และมีคุณค่า นำมาปรับใช้กับตนเองและบุคคลใกล้ชิดให้แพร่หลายไปยังเครือข่ายบุคคลองค์กรทุกหมู่เหล่า เป็นเบ้าหลอมสังคมไทยให้ทั้งงดงามมีความร่มเย็นเป็นสุขบนพื้นฐานคุณธรรมสืบไป

๔. เพื่อจัดให้วัดเป็นศูนย์การเรียนรู้ตามวิถีพุทธ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมของคนไทย เกิดผลที่ยิ่งใหญ่ คือสุขใจและได้ปัญญา

๕. เพื่อส่งเสริมและสร้างสรรค์เยาวชนไทยให้ใช้ความรู้ความสามารถในการแสดงออกอย่างถูกต้อง และใช้เวลาว่างในวันหยุดให้เกิดประโยชน์แก่ตนและผู้อื่น

รูปแบบการจัดเป็น “ธรรมสมโภช” คือเฉลิมฉลองโดยปฏิบัติธรรมร่วมกัน ด้วยการสามัคคีกันทำความดี ทำหน้าที่อย่างถูกต้องตามวิถีแห่งชีวิตปุชณียบุคคลของชาติ ซึ่งมีนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ พระภิกษุสามเณร และประชาชนทั่วไป โดย

ดำเนินชีวิตของบุคคลสำคัญของชาติและสากลโลก ตลอดจนมีแนวโน้มพฤติกรรมที่ปรับเปลี่ยนไปสู่การใช้ชีวิตที่มีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น

๓. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้แก่สมาชิกในชุมชนและ/หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและบุคคลใกล้ชิดได้

๔. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมช่วยเผยแพร่คุณค่าของชีวิตที่งดงามของบุคคลสำคัญระดับโลก และหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาให้แผ่ขยายในวงกว้าง เพื่อเป็นต้นแบบแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป

๕. ก่อให้เกิดหน่วยประสานงานเครือข่ายและความร่วมมือด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม

รศ.บุญนำ ทานสัมฤทธิ์ ประธานคณะกรรมการอำนวยการฝ่ายฆราวาส เปิดเผยความรู้ดีกว่า

“เป็นการร่วมงานที่อบอุ่นและเป็นกันเองมากทุกฝ่ายให้ความร่วมมืออย่างเต็มกำลัง ได้เห็นความสามารถและความรับผิดชอบของนักเรียนแม้ว่าพวกเขาจะเป็นแค่ระดับชั้นประถมและมัธยมก็ตาม แต่พวกเขาทำได้ประทับใจมาก ๆ คือ ได้เห็นคนไทยหลายๆวัยไม่ว่าจะเป็น เด็กเล็ก ๆ วัยรุ่น คนผู้ใหญ่ วัยทำงาน สูงวัย ทั้งชายหญิง มาร่วมกิจกรรมอันเป็นบุญกุศล โดยมีพระคุณเจ้ามีวัดเป็นศูนย์รวมเหมือนวิถีชีวิตคนไทยสมัยก่อน ตัวเองได้ปีติมาก ทำงานได้อย่างต่อเนื่องยาวนานโดยไม่ป่วยเลย” ❖

ขึ้นในอดีตที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ สื่อสารและอื่นๆ เนื่องในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปี ๑๐๐ ปี ๑๕๐ ปี หรือมากกว่านี้ของบุคคลและเหตุการณ์นั้นๆ เพื่อจะได้ประกาศเกียรติคุณและเผยแพร่ไปยังผู้สนใจ และรัฐสมาชิกทั่วโลก สำหรับประเทศไทยมีการประกาศยกย่องและร่วมฉลองแล้ว ๑๗ รายการ เป็นบุคคลสำคัญ ๑๕ ท่าน และเหตุการณ์สำคัญ ๒ เหตุการณ์

ในการประชุมสมัชชาสามัญขององค์การสหประชาชาติ ส่วนองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม(ยูเนสโก) เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมมีมติให้บรรจุรายการที่ประเทศไทยเสนอขอให้ยูเนสโกร่วมเฉลิมฉลองวาระครบ ๑๐๐ ปี ชาตกาล ท่านพุทธทาสภิกขุ ให้เป็นรายการหนึ่งเพื่อเฉลิมฉลองบุคคลสำคัญหรือผู้มีผลงานดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖)

และ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เป็นวาระครบ ๕๕ ปี ชาตกาลของ พระพรหมมงคลาจารย์ (ท่านปัญญาันทภิกขุ) สหายธรรมผู้นองของท่านพุทธทาสที่ประกาศหลักการของพระพุทธศาสนาแพร่หลายออกไปปฏิรูปสังคมไทยให้ตื่นจากความหลับใหลมลายตลอดมา

ดังนั้น เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองให้แก่ปุชณียบุคคลของชาติในวาระเดียวกัน วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ในฐานะเป็นศูนย์รวมของประชาชนในการศึกษา ปฏิบัติ และเผยแผ่คำสอนในพระพุทธศาสนา ร่วมกับสถาบันการศึกษา คิษยานุศิษย์ ผู้มีจิตศรัทธาและอาสาสมัครทั้งหลาย จึงได้จัดทำโครงการนี้เป็นวาระพิเศษในการเชิดชูเกียรติคุณบุคคลสำคัญ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองบุคคลสำคัญของชาติไทย ในวาระ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ครบ ๑๐๐ ปี ชาตกาล ของท่านพุทธทาสภิกขุ และครบ ๕๕ ปี ชาตกาล ของท่านปัญญาันทภิกขุ

๒. เพื่อจัดกิจกรรมรณรงค์ ส่งเสริม เผยแพร่ และสืบทอดหลักธรรมในพระพุทธศาสนา ยกย่องเชิดชูชีวิตที่งดงามและมีคุณค่าของบุคคลและเหตุการณ์สำคัญของชาติไทยในระดับโลก

๓. เพื่อเป็นเวทีสาธารณะให้ทุกภาคส่วนของสังคมไทยได้ร่วมเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้หลักธรรมะเป็นศิลปะในการครองชีวิตให้ดำเนินไปอย่างงดงามและมีคุณค่า

การใช้งบประมาณอย่างประหยัด พอเพียงตามความจำเป็น คาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้

๑. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้แสดงออกซึ่งความเคารพรัก ศรัทธา และกตัญญูตเวที ด้วยการ “ปฏิบัติบูชา” ในวาระสำคัญของปุชณียบุคคลของชาติร่วมกัน

๒. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักธรรมและการดำเนินชีวิต มีเจตคติที่ดีต่อคุณลักษณะและแนวทาง

▲วัฒนธรรมเข้มแข็ง ต่อจากหน้า ๑

ทำให้เรามุ่งสู่เส้นทางสายนี้ เหนื่อย ท้อ และบางครั้งก็หมดไฟไปบ้าง แต่นั่นกลับเหมือนเป็นบทเรียนราคาแพง ให้เราได้ศึกษาเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหา เพื่อหาแนวทางที่ดีและสำเร็จ แม้ว่าจะได้รับบาดเจ็บและเจ็บปวด แต่มันก็คุ้มค่ากับเวลาและทุนรอนที่ได้เสียไป เพราะเพื่อประเทศชาติแล้ว คงไม่ลำบากเกินไปสำหรับคนภูษาติอย่างเราๆ

๒๘- ๓๐ ก.ย.๒๕๕๕ ตัวแทนญาติธรรม ชาวโสก กว่า ๑๓ ศูนย์ฯ ศึกษาดูงานและสัมมนา ณ โรงปุ๋ยอินทรีย์ อ.ท่าม่วง จ.ลพบุรี ซึ่งผู้ที่เป็นตัวแทนนั้นล้วนเป็นผู้คัดแ่น (ชำนาญพิเศษ)ในด้านกลีกรรรมและการทำปุ๋ยของแต่ละชุมชนทั้งนั้น ในการสัมมนาคั้งนี้ ได้มีการพูดคุยอย่างเปิดอกเปิดใจกันแบบเจาะลึกถึงจิตถึงใจกันเลยทีเดียวว่าทำอย่างไร ชาวโสกจึงจะเป็นชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ตัวจริงเสียจริง

จากคำถามที่ชวนสะกิดใจชาวโสกเหลือเกินว่า ชาวโสกทำกลีกรรรมไร่สารพิษ กี่เปอร์เซ็นต์ ตอบ ไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ (เป็นคำตอบที่หน้าเศร้าหรือไม่ เพราะนโยบายของพ่อท่าน ส่งเสริมกลีกรรรมฯ มาเป็นเวลา กว่า ๑๐ ปีแล้ว) ยังมีคำถามตามมามากกว่านี้แต่ทำไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ยังมีผลต่อ

สังคมประมาณนี้ ถ้าชาวโสกทำกลีกรรรมถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของทุกชุมชน จะเกิดอะไรขึ้นกับสังคม...??

ตารางกิจกรรมต่างๆ มีดังนี้ ศึกษาและดูงานโรงปุ๋ยอินทรีย์, แลกเปลี่ยนประสบการณ์แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค, เจาะลึกเรื่องปุ๋ยสะอาด, ศึกษาดูงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง, เสวนาวางใหญ่ แนวทาง วิธีกแก้ปัญหาสู่ความสำเร็จของสามอาชีพภูษาติ, ศึกษาดูงานเรื่องการเพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ ไบโอดีเซล การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์

บรรยากาศของการสัมมนาเป็นไปอย่างมีเนื้อหาสาระ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมแบ่งปันแนวทางสู่ความเป็นวิญญูณกลีกรรรมในตัวตนบุคคลของแต่ละชุมชน ต่างคนต่างก็ให้คำมั่นสัญญาอย่างเอาวิญญูณเป็นเดิมพันว่า จะกลับไปเป็น ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ ที่ได้รับการอบรมพัฒนาแล้ว หลายแห่งถึงกับตกลงใจที่จะทำให้เป็นวิชาการด้วยซ้ำไป

คุณเชาว์วัช หนุทอง บรรจจางการปั้นปุ๋จเม็ด

คุณเชาว์วัช หนุทอง เจ้าของโรงปุ๋จอินทรีย์ กำลังให้ดวามรู้ถ้านปุ๋จ

ถ้วอง่างจื่อวัชดุทีได้ผลิตปุ๋จอินทรีย์

เพอร์ไลท์

แคลเซียม

พอดเฟส

เดินดูงาน โถงเก็บวัชดุสำหรัผลิตปุ๋จอินทรีย์

คุณงามบุญ ชาวหินฟ้า นิสิตปี ๑ กลีกรรรมบ้านราชฯ “เคยสงสัยว่าทำไมชาวโสกไม่หันมาเอาจริง จริงๆ ด้านกลีกรรรม เอาเป็นงานหลักซึ่งมนุษย์โลกต้องอาศัยอาหารที่สะอาดปลอดภัย หากเราทำการผลิตอย่างจริงจัง และมีการพัฒนาปรับปรุงให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณได้มากขึ้น เราย่อมจะจำหน่ายจ่ายแจกออกไปอย่างภาคภูมิใจ”

คุณปราโมทย์พุทธพลชุมชนศรีโคตรบูรณ “แต่เดิมก็ทำนาทำสวนอยู่แล้ว แต่พั้งหันมาทำแบบไร่สารฯ เป็นปีที่ ๕ นี้เอง ผลผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี ดีใจมากที่ได้มารับความรู้หลากหลายส่วนเพิ่มเติม พวกชาวบ้านใกล้เคียงก็หันมาทำตามอยู่หลายเจ้า”

คุณไม้ผล ชุมชนเพชรผาภูมิ “ได้ประโยชน์จากการมาคั้งนี้มาก โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วสะท้อนภาพชุมชนของตนเองออกมา ซึ่งพวกเราจะต้องมาช่วยกันปรับประยุกต์ในทุกข้อดี และข้อเสียของแต่ละชุมชน อยากเห็นภาพสมบูรณที่ทุกชุมชนโสกหันมามุ่งเน้นที่สุดในด้านสามอาชีพภูษาติจริงๆ”

คุณแผนผา คงนาวัง ชุมชนหินผาฟ้าน้ำ “ได้เห็นขบวนการผลิตปุ๋จ จึงได้รู้ว่า กว่าจะออกมาเป็นปุ๋จเม็ด มันยากมากโดยเฉพาะ

การหาวัตถุดิบต่างๆ อยากให้ชาวโสกเน้นเรื่องพั้งตนเองให้ได้ แล้วก็มุ่งไปที่มืองค์ความรู้ครบพร้อม แล้วน้อมในการส่งเสริมชาวบ้าน(ชาวโสกต้องเป็นแหล่งองค์ความรู้ที่มีชีวิตจริง ปฏิบัติจริง เป็นได้จริงทั้งผู้ใหญ่และเด็กๆ ในชุมชน)”

คุณเชาว์วัช หนุทอง กลุ่มละวัชธานี (เจ้าของโรงปุ๋ยอินทรีย์) “ผมเริ่มปฏิบัติธรรมตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี มันคงในม้งสวิติมาตลอด เนื่องจากกิจการเดิมของครอบครัวทำโรงสี มีวัชดุต่างๆ ในการทำปุ๋ยมาก จึงเริ่มทำโรงปุ๋ยในปี ๕๑ เมื่อได้เริ่มทำแล้วก็ทุ่มเทตั้งใจทำให้เต็มที่ทุกด้านคิดว่าจะให้ป็นแหล่งองค์ความรู้ในด้านกลีกรรรม จะพยายามทำให้ครบวงจรให้ได้มากที่สุด สิ่งที่ได้ทำไปแล้วเช่น

- การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ให้มีคุณภาพดี (มีการศึกษาค้นคว้า วิจัยอย่างต่อเนื่อง) มี

ปริมาณการผลิตสูงเพียงพอต่อความต้องการ กระบวนการผลิตก็ให้มีคุณภาพสูง เพื่อไปสู้กับเคมีเขาได้ ที่สำคัญราคาอยู่ได้ทั้งเกษตรกรและผู้ผลิต

- การผลิตพืชผักสวนครัว เรามีแปลงที่ได้รับใบรับรองจางทางราชการว่าเป็นเกษตรอินทรีย์สำหรับพืชผักก็ขายเป็นผักสดหรือใช้ทำอาหารม้งสวิติจำหน่ายกับผู้มาดูงาน

- เรามีนาข้าวอยู่ติดกับโรงปุ๋ย ได้พัฒนากระบวนการผลิต ที่เป็นการผลิตจริงไม่ใช่แปลงสาธิต ซึ่งผลผลิตเพิ่มขึ้นทุกปี เช่น ปีนี้เป็นปีที่ ๓ ได้ผลผลิต ๑๒๐ ถังต่อไร่

- เปิดเผยองค์ความรู้ให้มาก ให้มีหลากหลาย เช่น ปุ๋ยอินทรีย์(ทั้งชนิดเม็ด ชนิดผง),

เรื่องการสร้างดิน, การพั้งพาดตนเองในครัวเรือน(การทำเห็ดขอนไม้ซึ่งเก็บได้ ๒ ปี, การเพาะถั่วงอกตัดราก, ภูมิปัญญาน้ำส้มควันไม้, การทำอัฐปลีอดดิน, การทำบ้านดิน ฯลฯ

ที่ผมมีแรงบันดาลใจทำงานอย่างนี้เกิดมาจากการปฏิบัติธรรมที่ต่อเนื่อง มุ่งมาจน มุ่งมาให้ ตั้งใจเสียสละยังประโยชน์ท่านและประโยชน์ตนบางส่วน มันเป็นสิ่งทำท่าย และจะทำให้ดียิ่งๆ ขึ้น เพราะเห็นว่าเราเองมีสติปัญญาและความสามารถที่จะทำได้ ผมคิดว่าผมมุ่งเน้นที่จะสร้างคนและงานไปพร้อมๆ กัน โดยให้ผู้มาดูงานแล้วต้องค้ความรู้คุ้มค่างมากที่สุด และตอนนีผมก็ได้ลาออกจางราชการครุแล้ว คิดว่ามีเวลาทุ่มเทให้กับงานของชาวโสกได้มากขึ้น” ♦

เมื่อได้ปุ๋จเต็มที พืจง่อมให้ผลผลิตเต็มที

จากใจผู้รักกอหงสา

ดร.วุฒิพงษ์ เปรียบจริยวัฒน์

“คิดว่าคราวนี้ถ้าประชาชนทำสำเร็จก็อย่าให้เป็นเหมือนเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา เพราะในฐานะที่คนมีส่วนร่วมในการต่อสู้ ในความรู้สึกละครั้งก็เพื่อหน้าและก็เหนื่อยหน่ายเหนื่อยหน่ายที่มันวนเวียนเหมือนกับพายเรืออยู่ในอ่าง ในช่วงเวลาเกือบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราพอจะนึกออกเราก็เปลี่ยนจากพรรคหนึ่งมาอีกพรรคหนึ่งคงจะจำได้ตั้งแต่เราไม่พอใจรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ เรื่อง สปก.๔-๑๑ เราก็ล้มประชาธิปัตย์ ได้ชาติชาย แล้วเราก็ล้มชาติไทยได้ความหวังใหม่ ความหวังใหม่ก็มาประชาธิปัตย์ แล้วก็ไปไทยรักไทย คิดว่าเป็นเรื่องเหนื่อยหน่ายและก็สูญเปล่า ผมว่าคราวนี้ผมอยากเห็นว่า มันมีการเปลี่ยนแปลงที่ถาวร ใช้ภาษาชาวบ้านว่าอย่าไปตะหนุเข้าปากหมาอีกทีหนึ่ง แล้วสิ่งที่จะเป็นความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญก็คือ วิธีคิดที่สะท้อนออกมาในรูปของวิถีภาวะทางการเมือง ซึ่งคราวนี้ผมก็รู้สึกว่า มันเริ่มเกิดพลังอะไรขึ้นมา เป็นนิมิตหมายอะไรที่ดี ผมคิดว่าจากกลุ่มที่ มาชุมนุมกันครั้งนี้คิดว่า ไม่เป็นการยกยอกันเองมากเกินไป คิดว่ากลุ่มชนที่มาร่วมกันนี้ถ้าผมจะใช้ภาษาธุรกิจหน่อยผมเรียกว่า เป็นสินทรัพย์ทางการเมืองของประเทศอนาคตทางการเมืองของประเทศเลย ทำไมผมถึงพูดอย่างนั้นก็เพราะว่าสามสื่ออย่างด้วยกันที่เห็น

อันที่หนึ่งจะสังเกตเห็นว่า เรามีวิถีภาวะที่ไม่เพียงแต่เราไม่พอใจทักษิณแล้วมาไล่ทักษิณ แล้วเราก็เอาใครเข้ามาจะสังเกตว่าวันนี้เราได้คิดออกมานอกกรอบเก่าแล้วที่จะคิดว่า

วันนี้เราบอกว่า ทักษิณออกไปๆ แต่เราไม่ได้บอกอภิสิทธิ์เข้ามาๆ นี่เป็นจุดหนึ่งที่ผมเห็นว่าสำคัญ มันไม่ได้เป็น การล้มไทยรักไทยเพื่อเอาประชาธิปัตย์เข้ามา จะล้มทักษิณเพื่อเอาอภิสิทธิ์เข้ามา ตอนนี่เราก็คิดไปอีกขั้นหนึ่งแล้วว่าจริงๆ มันมีมิติ อีกการเมืองมันมีอีกมิติหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่พรรคชาติไทย ไม่ใช่ความหวังใหม่ ไม่ใช่ประชาธิปัตย์ แต่มันคือพวกเรา มันกลายเป็น เหมือนกับเมื่อก่อนเราถูกสอนให้คิดอยู่แค่นี้ สามสิ่งคร่อมวันนี้การต่อสู้จะเห็นว่าไม่ใช่การต่อสู้ระหว่างพรรคการเมืองกับพรรคการเมืองอีกต่อไป มันเป็นการต่อสู้ระหว่างประชาชนกับรัฐบาลก็โง่ง

อันที่สองที่ผมว่าเปลี่ยนเลยก็คือว่า เรื่องทั้งหมดวันนี้เรื่องทั้งหมดไม่ใช่คนกรุงเทพฯ มาเป็นคนเจ้าก็เจ้าการทั้งหมดในการล้มรัฐบาล เหมือนกับเรื่องที่ถูกเสียมสอนในอดีตว่าคนต่างจังหวัดตั้งรัฐบาล แล้วคนกรุงเทพฯ ล้มรัฐบาล ความจริงมันไม่ใช่ คนที่ตื่นตัวทางการเมืองมากที่สุดวันนี้กลายเป็นอยู่ที่หัวเมือง เพราะฉะนั้นทฤษฎีสองนคราไม่เวิร์กแล้ว มันกลายเป็นสามนครา สามนคราก็คือ กรุงเทพฯ ส่วนต่างจังหวัดมีสองนคราหัวเมืองกับท้องไร่ท้องนา วันนี้คนที่ไล่ทักษิณไม่ใช่คน กทม. แต่เป็นคนหัวเมือง ผมว่านิมิตหมายอันนี้คือการเมืองมันกระจายแล้ว คนเขายังบอกว่าคนท้องไร่ท้องนาก็ยังเอาทักษิณอยู่แต่ผมไม่ห่วง เพราะเมื่อใดคนกลุ่มนี้เริ่มต้นตัวทางการเมือง เริ่มมีสำนักทางการเมืองสูง อีกไม่นานก็เปลี่ยนไป เพราะว่าคนกลุ่มนี้เลี้ยงหมูเห็ดเป็ดไก่เขาจะไปขายที่ไหน เขาก็เอาขายในนี้ เขาปลุกผักปลุกหญ้าปลุกถั่วปลุกงาเขาไปขายที่ไหน

ก็ต้องมาขายในนี้ เพราะฉะนั้นการเมืองมันจะเข้ามาหาทันแล้ว เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่า การเมืองภาคประชาชนจะเกิด

อันที่สามจะสังเกตเห็นเราพึ่งตนเองแล้ว เริ่มมองว่าการเมืองไม่ใช่แค่ธุระของนักการเมืองอาชีพไม่กี่คน แต่มันเป็นธุระของประชาชน อันนี้ผมอยากจะสร้างตรงนี้ต่อ และทางคุณสนธิก็มีความคิดอยากจะผลักดัน แม้กระทั่งเมื่อเราปราบทักษิณเรียบร้อยแล้ว ภารกิจก็จะยังไม่จบ แต่ว่า เราจะผลักดัน เราจะขับเคลื่อนการเมืองของประชาชนต่อ อยากให้ทุกคนมีส่วนร่วมไปตามจังหวัดต่างๆ เพื่อสร้างความตื่นตัวได้ทั้งสาระทั้งบันเทิง แล้วก็มีกรรมาชีพที่วิภายในสามปีสี่ปีการเมืองไทยจะเปลี่ยนที่ถาวรด้วย อันนี้สำคัญ และวันนี้ที่อยากเห็นประชาชนทำ แทนที่จะใช้เวลาทำมหาเลี้ยงชีพ ๑๐๐ % เราบอกคุณทำมาหากินเลี้ยงชีพ ๘๕ % ได้ไหม ขอเวลาสัก ๓ % เกี่ยวกับการเมืองมาเรียนรู้อ่านหนังสือพิมพ์ ดูข่าวทีวี ฟังวิทยุ หรือไม่ก็ทำกิจกรรมทางการเมือง เหมือนกับเสียภาษี แต่ต่างกันหน่อยเสียภาษีแล้วถูกบังคับเสีย แต่ที่นี่ทุกคนเหมือนบริจาด ๓ % ของเวลาแบ่งเวลาของตนเองมา และผมเชื่อว่าถ้าคนจำนวนมากเริ่มมองว่านี่คือ หน้าที่พลเมืองอันหนึ่ง เราเหมือนกับเราเสียเวลา ๓ % สำหรับงานนี้มันจะเปลี่ยนการเมืองแล้วต่อไปการเมืองจะเข้มแข็ง ผมบอกได้เลยว่า คิดว่าไม่เกินไปถ้าจะบอกว่า แม้อาโจรมาเป็น รัฐมนตรี มันก็ยังปลิ้นปล้อนไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าได้ตรงนี้จะเยี่ยมมาก และนี่ก็คือแนวคิดแล้วมันถึงจะมาที่ว่า ทำอย่างไรผมถึงไม่สนับสนุน ผมบอกว่า แนวของพ่อท่าน เป็นแนวที่ดีมาก

ที่ว่าเราไม่ใช่แค่ชนะ แต่เรา จะต้องชนะด้วยวิธีที่ถูกต้องก็คือว่า ใช้สันติวิธี ผมก็ต้องขอสารภาพอยู่อย่าง สิ่งที่คุณทักษิณทำเยอะเยอะนี่อันตราย ความจริงถ้าพูดถึงสันติวิธี นานาอารยะประเทศมีกันมาแสดง ความไม่พอใจหลายๆ แสนคน รัฐบาลที่ไทน์เขาก็พับเสื่อม้วนเสื่อไปแล้ว แต่วันนี้แสดงว่าคุณทักษิณไม่สนใจเรื่องนี้ พอไม่สนใจเรื่องนี้ผมเกรงว่าวิถีที่พ่อท่านมีอยู่ในใจคนบางคนจะเริ่มมีคำถามกลางแกลงใจแล้วหลายๆคนบางส่วนเริ่มหันไปหาวิธีที่รุนแรงกว่า แต่ที่ก็แล้วแต่บุญแต่กรรมของคุณทักษิณนะ เพราะคุณทักษิณ เลือที่จะปิดทางสำหรับประชาชน บอกว่าประชาชนจะตะโกนกันก็แสนคนก็ไม่สนใจ จะฟังกระซิบจากในหลวงองค์เดียว แบบนี้ใช้ไม่ได้จริงๆ เรื่องมันสามารถจบได้โดยไม่ระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท มีคนหลายแสนคนอยู่บนท้องถนน ผู้นำหลายๆ ประเทศเขาไปแล้ว แต่เขาไม่ไปไม่ไปก็เท่ากับเขาบีบให้การเมืองนำไปสู่ภาวะที่จจะรุนแรงขึ้น และผมก็หวังว่าท้ายสุดมันคงจะมีอะไรเกิดขึ้นก่อน ผมก็ยังเชื่อและศรัทธาว่า วิถีทางที่พ่อท่านบอกไว้ไม่ใช่เพียงแค่ชนะเฉยๆ แต่เราชนะด้วยสันติวิธี และปัญญาอย่างเดียวกัน ถ้าอย่างนั้นได้ก็วิเศษสุด แต่ตอนนี้บอกตรงๆ ว่า ผมมีความรู้สึกว่าคุณทักษิณจะเลือกวิธีหนึ่ง

ตอนนั้น...ความเห็นแก่ตัว มันทำให้เรารู้สึกเป็นจริงเหลือเกินว่า กำล้างจะโดนแรงของสุดรักสุดหวงไปแบบต่อหน้าต่อตาโดนเพื่อนรักและสนิทใจ แดงจับคิดเห็นไปว่า ของสุดรักสุดหวงของเรานั้นก็เป็นใจไปกับเพื่อนชระดอง มันช่างเป็นความขมขื่นและทุกข์ระทมเหลือเกิน จึงทุกข์ระทมมากจิตใจก็จึงดับแคบ จึงจิตใจดับแคบมากเท่าใดก็จึงวิตกกังวล คิดฟุ้งซ่านไปมากทั้งอดีตและอนาคต ความทุกข์มันเป็นเหมือนงูเขาเลากาที่มันกัดทับอู่ เหมือนโลกนี้ดล่มทลางไปแล้วไม่มีเหลือสิ่งใดเลย ไม่แม้จากจะมีชีวิตอยู่ต่ออีกสักนาที มันออกจากสญูหางไปจากความทุกข์ทรมานนั้นเสียให้ได้ในขณะนั้น โอ้ว!!! นี่หรือคือชีวิตจริง ทำไมมันช่างโหดร้ายเหลือเกิน

คืนน้ำจากใจ

นี่เองละหรือความจริงที่ถ้องเผชิญ จำเป็นแล้วละ จะต้องหาทางออกจากทุกขนี้ให้ได้ ความรู้สึกลางส่วนที่ได้โคจรดู เแดงฟัง เแดงเชื่อเอาไว้มันก็พอจะถึงดวงรั้งให้ไม่กล้าทำร้ายตัวเองถึงขั้นอัตถวินิบาตได้เพียงแต่ความรู้สึกมันขึ้นมาเตือนว่า หากขาดสติ ถัดจากนี้ไปอีกนิดเดี๋ยวจิตก็ทำไปแล้ว ทำไม่ได้ละ มันบาปที่สุดแล้ว และถ้ามันได้ทำไปแล้วมันคงไม่ทำเพียงแต่ชาตินี้ชาติเดี๋ยวนั้นอนันต์ ต้องหาทางอื่น ปรีกษาผู้ที่ดีคิดว่าเราศรัทธาเขา เล่าความรู้สึกทั้งหมดทั้งหมดมาให้ฟัง แล้วตั้งใจรับฟังเขาให้ถึงที่สุด ไตร่ตรองตามดู... เรื่องทั้งหมดทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นมันเป็นความจริง จริงๆ หรือ ?

หรือเพียงแต่เราเห็นเอง แล้วคิดประมวลไปตามความรู้ ความเข้าใจของเราเองทั้งนั้น อด่าฟัง ถ้วนถัดสนิทใจหรือสรุปอะไรตอนนี่เลย ทอดดวงเวลาออกไปอีกสักนิดซิ กาลเวลาจะเผยธาตุแท้

ของทุกสิ่งนั่นเทีงว

โอ... ความจริงแล้วเราไม่ได้จากอะไรเลย เราสำรวจคนที่เรารัก-ศรัทธาอยู่มาดมมาง หากจะมีคนอีกสักคนมาแบ่งแบ่งไปบ้าง ความร้ายของเราก็ไม่ได้พร่องลงไปสักเท่าใดหรอก ทำไมเราไม่ถือโอกาสทำบุญใหญ่ครั้งนี่ละ มีโอกาสได้สละของรักของหวง จึงรักมากหวงมากก็จึงมีค่าของบุญมาก

แดงรู้ว่า ความรัก คือ การให้ การสละ ไหลนอง "รัก" ให้เป็นทานนิยามที่แดงรู้สึก มันจะเป็นอย่างไร

เมื่อกล่าวสู่เมเสีงง กล่าวได้กล่าวเสีง กล่าวงทำซิงในเกมนี่แล้ว มันก็ถ้องทุ่มทุนหนักดิบดิบตัน "น้ำในหัวใจ" อันแห้งแล้งนี้ออกมาให้ซิงได้ ด้วยความเชื่อมันและด้วยศรัทธาที่จะทำ

"ผู้ให้ยอมเป็นสลา ผู้ให้ยอมเป็นที่รัก" จึงมีรัก รักเป็น ให้เป็น นั่นแหละ "รัก" จะเกิดเป็นได้ตามคำนิยามอย่างบริบูรณ์

★ ดาวดวงนั้น

น้ำท่วม กับ ชีวิตที่พอเพียง

ออกพรรษาแล้ว พ่อท่านเดินทางกลับมาอยู่ทำงานที่สันตโศกเป็นหลัก วันเดินทางออกจากบ้านราชฯ ๑๐ ต.ค.๕๘ ระดับน้ำยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ชาวบ้านราชฯคุ้นชินกับสภาพน้ำท่วมแล้ว ไม่ลำบากอะไร เรื่องที่พ่อท่านจัดหามากพอสำหรับการใช้สอยในชุมชน ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ไม่ลำบากมากอย่างชาวบ้านทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีเรือหรือมีก็ลำเล็กๆ สำหรับใช้ไปหาพระสังฆารามถึงท่าฝักทาบลาถิ่นเท่านั้น ไม่ใหญ่พอสำหรับการอยู่อาศัย ซ้ำมีหน้าวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวบ้านทั่วไปของคนยุคนี้เปลี่ยนไป ต่างหากินหาอยู่เฉพาะครัวเรือนของตน จะช่วยเหลือพึ่งพิงบ้านใกล้เรือนเคียงกันและกันอย่างไรในอดีตหาได้ยากแล้ว

น้ำท่วมที่โหดร้ายบ้านทั่วไปจึงลำบากและทุกข์ยากกันที่นั่น นอกจากข้าวของเสียหายแล้ว วิถีชีวิตประจำวันลำบากไปหมด ตั้งแต่ตื่น-กิน-อยู่-ขับถ่ายไปจนถึงนอน เฉพาะการขับถ่ายก็เป็นปัญหามาก ยิ่งน้ำท่วมขังก็ยิ่งทำให้ทุกข์ยากลำบากยิ่งขึ้น แต่ชาวบ้านราชฯไม่ลำบากในเรื่องนี้ มีเจ้าหน้าที่จำนวนมากเก็บกวาดทำความสะอาดแหล่งน้ำโดยไม่ต้องจ้าง ปลาตัวโตๆจัดการกับก้อนโตๆ ปลาตัวเล็กตัวน้อยก็จัดการกับเศษเล็กเศษน้อย อาจกล่าวได้ว่าไม่มีส่วนที่จะเร่ร่อนลงสู่พื้นน้ำเลย

ระบบสาธารณสุขโลกที่พ่อท่านนำพา ทำให้ชาวบ้านราชฯอยู่กันอย่างไม่ลำบากเช่นชาวบ้านทั่วไป เมื่อลดกิเลสส่วนตนได้มาก กินใช้ของส่วนกลางน้อย ยิ่งมีกินน้อยสันโดษได้จริงเท่าใด ก็ยิ่งจะทำงานให้ส่วนกลางได้มาก จึงมีเรี่ยวแรงมีเวลาที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่นได้มาก เป็นสัดส่วนแปรผันตามเท่านั้น

คำว่า “ระบบสาธารณสุขโลก” พ่อท่านนำมาอธิบายอย่างชัดถึงคุณลักษณะและประสิทธิผลต่างๆกันมานาน โดยมีชุมชนชาวโศกเป็นรูปธรรม ยืนยันผลจริงรับรองคำอธิบายเหล่านั้น ขณะที่ผู้รู้ทั้งหลายในสังคม ยิ่งนิ่งๆหรือเพิกเฉย แทบไม่เห็นว่ามีผู้ใดกล่าวถึงหรือวิจารณ์อะไร

เมื่อวาน ๑๒ ต.ค. มีผู้กล่าวชื่นชมพ่อท่านว่า สามารถนำเอาคำว่า “สาธารณสุขโลก” มาทำให้เห็นจริงอย่างเป็นรูปธรรมได้คุณยุทธชัย จอมพงษ์ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชฯ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวคิดทางการเมืองของสมณะโพธิรักษ์” ได้มาสนทนาสัมภาษณ์พ่อท่าน อันเนื่องมาจากการชุมนุมที่ผ่านมา กอปรกับคำที่พ่อท่านใช้ว่า “การเมืองบุญนิยม” ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจ จึงได้อนุมัติในหัวข้อของการทำวิทยานิพนธ์นี้ ช่วงท้ายของการสนทนา คุณยุทธชัยเผยถึงความศรัทธาที่มี จากที่ได้บวชเรียนมา ๘ ปี ก็เข้าใจภาษาในแบบที่ได้

เรียน แต่เมื่อเห็นพ่อท่านสามารถทำให้เกิดเป็นรูปธรรมได้จริง ก็ยิ่งทำให้เข้าใจภาษาธรรมที่เรียนมามากยิ่งขึ้น

วันนี้ ๑๓ ต.ค. M.A. Sascha Helbardt (ซาซ่า เฮลบาร์ท) UNIVERSITÄT PASSAU (มหาวิทยาลัย พาสาซา) เยอรมนี ได้มาขอสนทนาสัมภาษณ์ เพื่อประกอบการทำวิจัย เรื่อง “ศาสนากับการเมือง จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาภาคใต้ได้อย่างไร” ก่อนจะมาสัมภาษณ์พ่อท่านได้ไปสนทนาสัมภาษณ์พระหลายรูปมาบ้างแล้ว รวมถึงลงไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ด้วย

เป็นปฏิกริยาหนึ่งที่สังคมบางส่วนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมชุมชนที่ผ่านมา แต่เชื่อว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ยังมีภาพของศาสนาและการเมืองอย่างที่เคยมารู้เห็นและเข้าใจมา ชาวโศกจึงต้องเจียมเนื้อเจียมตัวกันต่อไป ในฐานะลูกๆพญาแรง ที่สังคมส่วนใหญ่มองรังเกียจ

นางสงสารประเทศไทยจ้ง พิบัติภัยจากการเมืองยังไม่ทันจางหาย ภัยพิบัติจากธรรมชาติ กระทบซ้ำเข้ามาอีก

ข่าวน้ำท่วมในหลายจังหวัด กำลังก่อทุกข์ภัยอย่างมาก กรุงเทพฯกำลังวิตกกังหนักถึงน้ำที่ไหลบ่าลงมา มีรายงานข่าวว่า ปริมาณน้ำมากที่สุดในรอบ ๖๐ ปี ย้อนไปเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ๒๐ ปีที่แล้ว ๓๐ ปีที่แล้ว ๕๐ ปีที่แล้ว ดูเหมือนว่ายิ่งใกล้ปัจจุบันความรุนแรงของสภาพน้ำท่วมก็ยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ หลายปีก่อนได้ยินคำทำนายว่าจะเกิดน้ำท่วมโลก จากภาวะเรือนกระจก น้ำแข็งที่ขั้วโลกจะละลาย

ปีที่แล้วก็มีอีเมลแพร่กระจายข่าว ภูเขาถล่ม ธรณี-พายุถล่ม โดยอ้างคำพูดของ ดร.กัญจรี กาญจนเอก นักวิทยาศาสตร์ไทย ระบุน้ำที่เสียด้วย จะเกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ จะเกิดแผ่นดินไหว

๖ เม.ย.๕๘ คุณชัยศิริ สมุทวณิช ได้เขียนลงในผู้จัดการรายสัปดาห์ อ้างอิงนักวิทยาศาสตร์ได้จำลองการเปลี่ยนแปลงของโลก ในปี ๒๑๐๐ โลกจะร้อนขึ้น ๔ องศา ระดับน้ำทะเลจะสูงขึ้น ๑๓-๒๐ ฟุตประมาณ ๔-๖ เมตร นั่นก็คือในอีก ๑๐๐ ปีข้างหน้า กรุงเทพฯ จะกลายเป็นเวนิชตะวันออก

เมื่อเดือนที่แล้ว มีข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติที่จะเกิดในปี ค.ศ.๒๐๑๒ หรือ พ.ศ.๒๕๕๕

อีกนานาสารพัดที่กล่าวถึงพิบัติภัยจากธรรมชาติ สรุปก็คือมนุษย์ส่วนหนึ่งเชื่อว่าภัยพิบัติครั้งใหญ่จะเกิดขึ้นแน่ เว็บไซต์ที่เผยแพร่ธรรมะหลายเว็บไซต์แนะนำให้ปฏิบัติธรรมให้บริสุทธิ์ หลีกเลี้ยงปัจจัยที่จะก่อให้เกิดภัยต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวโศกอยู่แล้ว

ถ้าน้ำท่วมโลกในสัปดาห์นี้ หรือภายในเดือนนี้ หมู่บ้านชุมชนราชธานีโศกจะรอดปลอดภัย มากที่สุด เพราะมีเรือเล็กเรือใหญ่มากที่สุด แต่หลายลำมีรูปทรงเป็นเรือจริง แต่รั้ว ยังไม่ได้ขึ้น ไม่ได้ปะ ใช้งานไม่ได้ ดูแลกันไม่ทั่วถึง

ได้ยินชาวโศกหลายต่อหลายคนชมพ่อท่านว่ามีวิสัยทัศน์ยาวไกล ดูเหมือนพ่อท่านไม่ได้ตอบรับหรือปฏิเสธเต็มปากเต็มคำทีเดียว ที่ได้ยินพ่อท่านพูดอยู่บ่อยๆก็คือ อาตมาทำอะไรไปตามเหตุปัจจัย ไม่ได้คิดโครงการเตรียมไว้ก่อน ไม่มีแผนการล่วงหน้า

ถ้าเอาคำว่า “พอเพียง” มาจับวัด การทำอะไรไปตามเหตุปัจจัยจะสอดคล้องเข้ากันได้กับคำว่า “พอเพียง” แต่เรื่องของวิสัยทัศน์ เรื่องของอนาคตคงสญาณ เป็นเรื่องของคนที่ไม่จะมีจะเข้าใจการกระทำหรือภาวะของผู้ที่มีได้ยากจริงๆ เพราะเป็นเรื่องของความจริงในอนาคต ผู้ไม่มีภูมิ ไม่มีญาณเช่นเราๆ ท่านๆก็ต้องรอดูกันในอนาคตโน่น

หลังการปฏิรูปการปกครอง สถานการณ์บ้านเมืองหลายๆอย่างกำลังคลี่คลายไปสู่ทิศทางที่ดีขึ้นเรื่อยๆ แม้จะมีการทักเตือนบริหารและกลุ่มอำนาจเดิมจะกลับมา ก็ไม่น่าจะง่ายแล้ว

คำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” ได้รับการขานรับตั้งแต่นายกฯ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ลงมาจนถึงหน่วยงานข้าราชการระดับล่าง พรรคการเมืองหลายพรรคบรรจุเป็นนโยบายข้อหนึ่ง

พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนที่ ๒๔ ของไทย เปิดใจพูดถึงนโยบายด้านเศรษฐกิจว่า จะยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระราชทานไว้แล้ว จะไม่มุ่งตัวเลขจีดีพีมากนัก แต่จะเน้นในเรื่องตัวชี้วัดความสุขของประชาชนเป็นหลัก แนวคิดเรื่องความสุขมวลรวมประชาชาติ หรือ Gross National Happiness (GNH) เป็นพระราชโบายของกษัตริย์จักรีเม ชิงเย วังซุก แห่งภูฏาน ที่รัฐบาลภูฏานได้นำมาเป็นนโยบายหลักในการบริหารประเทศ

ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๔ ประการ ได้แก่

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม อย่างยั่งยืนเท่าเทียม และพึ่งตนเอง
๒. มุ่งเน้นอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การอนุรักษ์ และเสริมสร้างวัฒนธรรมพื้นถิ่นที่น่าภาคภูมิใจ
๔. การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาล หรือการปกครองบ้านเมืองที่ดี

ผู้เขียนลองเข้าไปค้นหาในอินเทอร์เน็ต ป้อนคำว่า เศรษฐกิจพอเพียง ให้ Google ค้นหา พบ ๙๕๕ รายการ มีทั้งเว็บไซต์ เอกสาร หนังสือ ที่กล่าวถึงคำนี้ ในเอกสารของโศกก็พบด้วยเช่นกัน

เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่ฝ่ายการศึกษาจะจัดให้มีการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นแห่งแรกที่กำลังดำเนินการเรื่องนี้ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ

ศ.ดร.อภิชัย พันธเสน คณบดีคณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ผู้เขียนหนังสือ “พุทธเศรษฐศาสตร์” ซึ่งได้นำเอาคำสอนในพุทธธรรม มาประยุกต์กับวิชาเศรษฐศาสตร์ที่สอนกันทั่วไป โดยให้นิยามของพุทธเศรษฐศาสตร์เอาไว้ว่า “เป็นวิชาที่ว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่จะทำให้ปัจเจกบุคคลและสังคมบรรลุซึ่งสถานสุขจากการมีชีวิตอยู่ในโลกของวัตถุภายใต้เงื่อนไขของการมีทรัพยากรที่จำกัด”

อาจารย์อภิชัยได้สรุปทฤษฎีการผลิตของพุทธเศรษฐศาสตร์ไว้สามประเด็นสำคัญหนึ่ง อธิบายความสัมพันธ์ของการผลิต ให้สอดคล้องกับสภาพความจริงตามธรรมชาติของสิ่งเหล่านั้น ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยพิจารณาทั้งปัจจัยการนำเข้า กระบวนการผลิต และปัจจัยที่ได้ออกมา

สอง เน้นให้ปัญญาเป็นปัจจัยการผลิตหลักหรือเป็นวิถีการผลิต (Mode of Production) เป็นระบบที่เรียกว่า ปัญญานิยม (Wisdomism) แทนทุนนิยม (Capitalism) สาม เน้นจุดยืนเพื่อสร้างความสุขให้มากที่สุด โดยการเบียดเบียนตนเอง และผู้อื่นให้น้อยที่สุด

ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธเสน ได้ทำการเปรียบเทียบทฤษฎีการพัฒนาของเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก กับเศรษฐกิจพอเพียงที่มีอิทธิพลของพุทธเศรษฐศาสตร์ ไว้อย่างน่าสนใจว่า เศรษฐศาสตร์แนวพุทธนั้น เน้นความพอประมาณและไม่เบียดเบียนเดินตามหลักมัชฌิมาปฏิปทา

และมีหลักคิดพื้นฐานเหมือนกับทฤษฎีการพัฒนาของเศรษฐกิจพอเพียงเศรษฐศาสตร์พอเพียง (Sufficiency economy) ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยแก่นแท้ คือ เศรษฐศาสตร์ แนวพุทธนั่นเอง

ข้อส่งข่าวดีมายังญาติธรรม ที่ยังไม่สามารถเข้าร่วมอยู่ในชุมชนต่างๆได้ รวมถึงผู้ที่ประสงค์จะเรียนต่อไม่ว่าจะปริญญาตรี-โท-เอก หากสนใจหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (เศรษฐกิจพอเพียง) ที่ ดร.อภิชัย กำลังจะจัดทำขึ้น โดยได้รับการสนับสนุนโครงการจากอธิการบดี ศ.ดร.ประกอบ วิโรจนัญญ เพื่อจัดตั้งเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงขึ้นมาในมหาวิทยาลัย ในเบื้องต้นนี้ทราบว่าการเปิดรับได้ออนันตังบประมาณส่วนหนึ่ง เพื่อดำเนินการโครงการให้เคลื่อนไปได้ อีกทั้งแบ่งพื้นที่ในมหาวิทยาลัยถึง ๓๐๐ ไร่ สำหรับการสร้างชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงในมหาวิทยาลัย สำหรับผู้สนใจรายละเอียดและข่าวความคืบหน้าอย่างไร ติดตามได้ในงานมหาปวารณา ๔-๖ พ.ย. ๕๘ ที่จะถึงนี้

ล่าสุด ๑๕ ต.ค.๕๘ นี้ได้ฟังการรายงานข่าวจากวิทยุ FM 96.5 แจ้งว่า ดร.กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หลักสูตรการเรียนการสอน เศรษฐกิจพอเพียง จะเสร็จในปลายเดือนตุลาคมนี้ และจะมีการนำไปใช้ในโรงเรียนต่างๆ ในภาคการศึกษาใหม่นี้ เพื่อปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับความประหยัดและความพอเพียง. ☸

▼ มุลินธิพุทธฉือจี้ ต่อจากหน้า ๑๒

ส่วนสาขาในประเทศไทย ตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๘ มีสมาชิกทั้งหมด ๔,๐๐๐ คน นอกจากสำนักงานสาขาประจำที่กรุงเทพฯ แล้ว ยังมีสาขาย่อยที่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่

“การทำงานในประเทศไทยนั้นเราเห็นหลักการสงเคราะห์ช่วยเหลือมวลมนุษย และเห็นหลักมนุษยธรรมเป็นสำคัญ ไม่ข้องเกี่ยวกับการเมือง ไม่แบ่งแยกเผ่าพันธุ์ ศาสนา และถิ่นฐาน หากเกิดภัยพิบัติ ถ้ามีความต้องการและไม่เกินความสามารถแล้ว เราจะให้การช่วยเหลือสร้างความหวัง ชีวิตใหม่ให้กับผู้ประสบภัย”

ยังเกียรติเล่าถึงงานปณิธานของฉือจี้ว่า ประกอบด้วยการกุศล การรักษาพยาบาล การศึกษา และงานวัฒนธรรม นอกเหนือจากนั้นมียานบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ บริจาคไอกระตุก อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมเรียกว่า “หนึ่งย่างก้าวแปดภารกิจ”

“อย่างภัยสึนามิที่ผ่านมา ฉือจี้สาขาประเทศไทยรีบรุดไปที่เกิดเหตุเพื่อประสานงานกับหน่วยราชการในพื้นที่ พร้อมจัดกิจกรรมบริจาคเงินบริจาคน้ำใจ และช่วยสงเคราะห์ผู้ประสบภัย หรืองานด้านการศึกษาให้ทุนการศึกษาแก่เด็ก สอนภาษาจีนแก่เด็กในท้องถิ่น ตั้งโรงเรียนขึ้นมาเปิดสอนในไทย เป็นการจุดประกายความหวังแก่เด็กบริสุทธิ์ทั้งหลาย”

มาตามเตตา เป็นหนึ่งในวัฒนธรรมของมุลินธิพุทธฉือจี้ เป็นอาสาสมัครหญิงมาจากอาสาสมัครที่มีเมตตาธรรม โดยอาสาสมัครเหล่านี้จะเป็นที่เลี้ยงให้กับเด็กกำพร้า เด็กมีปัญหาครอบครัว ได้มีโอกาสเรียนรู้ค่านิยมของชีวิตที่ถูกต้อง

“งานด้านวัฒนธรรมจะทำให้ผู้คนทั้งหลายคิดถึงมูลนิธิเดิมแห่งตัวเรา คินสูสภาวะธรรมที่บริสุทธิ์หมดจด ตอบแทนคุณพ่อแม่ ทำให้โลกเต็มเปี่ยมไปด้วยความกตัญญูและเมตตา มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นการประกาศธรรมที่ไร้เสียง นอกจากนี้ เรายังมีสถานีโทรทัศน์ของเราเผยแพร่ภาพไปทั่วโลก เพื่อให้เห็นสิ่งที่ตั้งมาของชีวิต โดยคาดหวังว่าสื่อโทรทัศน์จะช่วยชะล้างจิตใจมนุษย์ให้สะอาดผ่องแผ้ว”

เรื่องของคุณธรรม จริยธรรมนั้นท่านธรรมาจารย์เจิ้งเหยียนทำหน้าที่สั่งสอนและส่งเสริม

“ท่านมักสอนอยู่เสมอๆ ว่า คนดีหา

ยาก คนเก่งมีมากแต่ต้องดีด้วย”

เป็นสิ่งที่ชาวมุลินธิพุทธฉือจี้ยึดถือเป็นหลักประจำใจ และหวังอย่างยิ่งว่าในอนาคตถ้าคนมีคุณธรรมมากขึ้น คนที่จะเข้ามาอาสาทำงานเพื่อสังคมส่วนรวมก็จะมีมากขึ้นด้วย ทำให้สักวันหนึ่งจะสามารถทำงานที่ทำอยู่ได้มากขึ้นกว่าเดิมและกว้างขวางกว่าเดิม

“เปรียบเสมือนเจ้าแม่กวนอิมที่มีพันมือ เมื่อมีพันมือก็จะทำอะไรได้สำเร็จและง่ายขึ้น” คุณยงเกียรติเปรียบเทียบกับให้ฟัง

ด้านคุณหมอแม่ไก่ไช น.พ.ประเวศ วะสี ที่ไปร่วมงานครั้งนี้ด้วย ถือโอกาสแสดงทรรศนะว่า ศิลเลื่อมทราวมไปมากโดยเฉพาะ ๕ ปีที่ผ่านมา เพราะกระแสทุนนิยม บริโคนิยม และเงินนิยมมันแรง การส่งเสริมพัฒนาก็เน้นในเรื่องเงิน มันจะทำลายศีลธรรม ทำให้ลำบากกันไปทั่ว เครียด เกิดความขัดแย้งนำไปสู่ความรุนแรง ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายวัฒนธรรม และทำลายจิตวิญญาณ

“ท่านพุทธทาสพูดไว้นานแล้วว่า ถ้าศีลธรรมไม่กลับคืนมา โลกจะวินาศ จึงต้องพยายามฟื้นฟูจิตใจเรื่องศีลธรรม และมุลินธิฉือจี้เป็นขบวนการมนุษยธรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีสมาชิกถึง ๕ ล้านคน มีอาสาสมัคร ๒ แสนคน มีสถานีโทรทัศน์ ๒๐ สถานีที่เป็นของตัวเองเผยแพร่ไปทั่วโลก ประเทศไทยเป็นเมืองพุทธ เป็นของดี แต่ว่าย่างทำกันน้อยที่จะช่วยเหลือคนอื่น ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ทำเรื่องความดีต่างๆ ไปหลงติดกับวัตถุนิยม บริโคนิยม กับเงินนิยม การที่บางคนในประเทศไทยไปดูงานที่มุลินธิพุทธฉือจี้ ที่ไต้หวัน ก็ช่วยเป็นแรงบันดาลใจให้เราอยากจะทำมากขึ้น แต่ว่าเราเป็นชาวพุทธต้องฟื้นฟูเรื่องจิตใจ ฟื้นฟูเรื่องความเมตตากรุณา ลดความเห็นแก่ตัวลง”

ฉะนั้น จะเอาการเมืองอย่างเดียวไม่ได้ ต้องเป็นขบวนการทางศีลธรรมที่จะต้องทำให้แผ่กว้างออกไปแล้วบ้านเมืองจะดีขึ้น

กล่าวโดยสรุป คุณหมอประเวศบอกว่า คุณธรรม จริยธรรม ในประเทศไทยไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่ต้องส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกให้กับคนทุกระดับ ไม่ว่าจะป็นนักการเมือง ข้าราชการ พ่อค้าประชาชน ถ้าทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมแล้วสังคมก็จะอยู่กันอย่างสุขสบาย.

(ตวงศักดิ์ ชื่นสินธุ : น.ส.พ.มดิชน ฉบับวันที่ ๑๕ พ.ค.๒๕๔๕)

ธรรมาจารย์ ‘เจิ้งเหยียน’ ผู้ก่อตั้งมุลินธิพุทธฉือจี้

เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ค.ศ.๑๙๓๗ ที่ตำบลเล็กๆ ชื่อ ชิงสุ่ย เมืองไทจง ซึ่งอยู่ทางตอนกลางของไต้หวัน เดิมชื่อ “หวัง จิน หยิน”

ในวัยเยาว์ถูกยกให้เป็นบุตรบุญธรรมของคุณอา จึงนับถือคุณอาและอาสะใภ้เป็น “พ่อแม่” ต่อมาย้ายตามพ่อแม่บุญธรรมไปอยู่เมืองฟงหยวน

พ่อแม่บุญธรรมทำกิจการเกี่ยวกับ โรงภาพยนตร์หลายแห่ง ท่านธรรมาจารย์จึงต้องช่วยงานธุรกิจนี้เพื่อแบ่งเบาภาระของคุณแม่บุญธรรมตั้งแต่อายุยังไม่ถึง ๒๐ ปี

ปี ค.ศ.๑๙๕๒ เมื่ออายุ ๑๕ ปี มารดาป่วยเป็นโรคแผลในกระเพาะอาหาร ต้องผ่าตัด การผ่าตัดสมัยนั้นนับว่าอันตรายมาก ดังนั้น ท่านธรรมาจารย์ จึงสวดมนต์ภาวนาและสวดฉายาเจ้าแม่กวนอิม ด้วยความศรัทธา เพื่อสะเดาะเคราะห์แก้มารดา และตั้งจิตอธิษฐานว่า หากมารดาหายจากการเจ็บป่วยครั้งนี้ ท่านจะขอลดอายุขัยของตัวเอง ๑๒ ปี จะกินอาหารมังสวิรัตเพื่ออุทิศส่วนกุศล นี่เป็นการเพิ่มอายุขัยให้มารดา

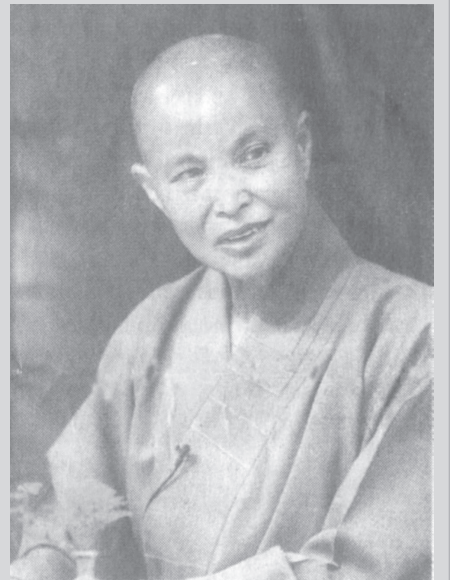
๕ ปีต่อมา ขณะนั้นบิดาอายุได้ ๕๑ ปี เป็นโรคความดันโลหิตสูง กระทั่ง เส้นโลหิตแดงใหญ่แตก หมอบอกหมดหนทางรักษาเยียวยา ท่านธรรมาจารย์รู้สึกเหมือนสายฟ้าฟาดวันรุ่งขึ้นบิดาก็ถึงแก่กรรม การเสียชีวิตของบิดาทำให้เศร้าโศกเสียใจอย่างยิ่ง อยู่อย่างคนไร้จิตวิญญาณตลอดทั้งวัน คำนึงอยู่เรื่องเดียวว่าบิดาไปอยู่ ณ ที่ไหน

วันหนึ่ง เพื่อนทนเห็นอาการไม่ได้ จึงบอกให้ไปวัดฟงเหยียน ท่านธรรมาจารย์ที่วัดมอบหนังสือให้เล่มหนึ่งเนื้อหาเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม แล้วบอกให้เอากลับไปอ่านแล้วจะรู้ว่าโยมพ่ออยู่ที่ไหน

ความจริงหนังสือเล่มนั้น ไม่ได้บอกอะไรเลย นอกจากเขียนไว้ว่า “คนเราเมื่อมีเกิดก็ต้องมีตาย”

ต่อมามีเพื่อนอีกคนพาไปวัด ฉือเหยียน เพื่ออ่านหนังสือ เหลียงหวางปาวชาน เมื่อได้อ่านแล้วท่านธรรมาจารย์เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่า คนเราเมื่อตายไปแล้วจะเอาอะไรติดตัวไปไม่ได้ มีแต่กรรมดีหรือกรรมชั่วที่เราทำในชาตินี้ติดตัวไปเท่านั้น

นับตั้งแต่ นั้นมาท่านธรรมาจารย์จึงไปวัดทุกวันและคิดจะบวช แต่เพราะยังต้องดูแลมารดาที่สุขภาพไม่แข็งแรง จึงตัดสินใจลำบาก กระทั่งวันหนึ่งได้พบกับ ธรรมาจารย์ชิวเต้า ที่วัดฉือเหยียน ได้ถามท่านชิวเต้า ว่า “ผู้หญิงประเภทใดที่มีความสุขที่สุด” ท่านชิวเต้าตอบว่า “ผู้หญิงที่หัวตะกั่วช็อกกับข้าวนั้นแหละเป็นผู้มี

ความสุขที่สุด” ท่านธรรมาจารย์ตอบกลับไปว่า “ฉันหัวตะกั่วช็อกกับข้าวทุกวัน แต่ทำไปยังเป็นทุกข์เช่นนี้” ท่านชิวเต้าขอให้กลับบ้านไปพิจารณา

ในที่สุด ท่านธรรมาจารย์ก็ได้ออกบวช และสร้างกระท่อมเล็กๆ เป็นที่พำนักต้องทำงานหนัก อดมือ กินมือ เพราะไม่รับบิณฑบาต เนื่องจากประชาชนทุกที่ยากอยู่แล้ว ท่านธรรมาจารย์มีลูกศิษย์และร่วมกับลูกศิษย์ปลูกผักกินเอง

ท่านธรรมาจารย์ตั้งใจทำให้ชาวโลกได้รู้ศาสนาพุทธก็ทำในสิ่งที่ตนกุศล จึงก่อตั้งมุลินธิเพื่อการกุศลช่วยเหลือผู้ยากไร้ขึ้น และสั่งสอนผู้มั่งมี เพราะผู้ยากไร้ขาดวัตถุดิบในการครองชีพ ส่วนผู้มั่งมีขาดอาหารทางใจ

ท่านยังได้นำธรรมะ คำสอน ไปสู่การปฏิบัติในชีวิตจริง และตัดสินใจทำตามปรัชญาที่ว่า “ลงมือทำเลย” ท่านบอกลูกศิษย์ทุกคนว่าอย่าพึ่งแต่ศึกษาหลักธรรมหรือกระทำพิธีกรรมต่างๆ เพราะจะไม่ได้รับผลบุญโดยการกราบพระทุกเช้าเย็น แต่วัดดูประสงค์ที่แท้จริงของธรรมะ คือการทำให้มวลมนุษยหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะอาศัยเพียงการศึกษาธรรมะอย่างเดียวไม่ได้ ปลูกชนธรรมดาต้องใช้เวลายาวนานในการศึกษาและเข้าใจธรรมะอย่างแท้จริง

ท่านธรรมาจารย์บอกว่า “ผู้ยากไร้ต้องการความเมตตาและการช่วยเหลือ ดังนั้น จึงขอร้องให้ทุกคนลงมือทำ เพราะยิ่งทำกรรมดีเร็วเพียงใด ก็จะมีผู้คนจำนวนมากได้รับการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์มากขึ้นเท่านั้น”.

▲ เลี้ยงอาหารเด็กยากจนที่วัดโบสถ์วรดิตถ์

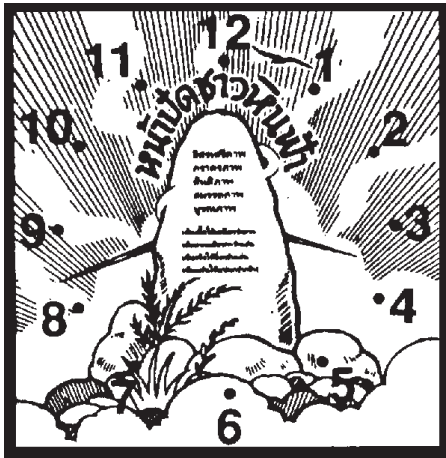
โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็ง

ชุมชนต้นแบบด้านคุณธรรมจริยธรรม ช่วงที่ ๑

ดำเนินงานโดย สถาบันบุญนิยม

ภายใต้การกำกับดูแลของมุลินธิธรรมสันติ

สนับสนุนโดยศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม

เจริญธรรม สำนักดี รายงานข่าวความเคลื่อนไหวของชาวเรา กับ นสพ.ข่าวโศก ฉบับที่ ๒๕๕(๓๐) ปักข์แวก ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๕

ออกพรรษาไปหลายวันแล้ว ท่านที่ตั้งตะบะคงได้ข้อสรุปว่า สัมฤทธิ์ผลกันมากน้อยแค่ไหน ตะบะยังหรรษาเหมือนที่ตั้งใจแต่ต้นหรือไม่ ? พอออกพรรษาแล้วจะต่อตะบะหรือไม่ ? อย่างไร ? แต่ไม่ว่าคำตอบจะเป็นอย่างไร จิ้งหรีดก็ต้องขออนุโมทนาแก่นักบวชทั้งหลาย ผู้มุ่งมั่นพากเพียรต่อการต่อสู้กับกิเลสต่างๆ ท่านด้วยนะฮะ...จืด ๆ *

บ้านราชฯ...หลังจากที่มีข่าวพายุซัดสารจะถล่มในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ในวันที่ ๑ ต.ค.ที่ผ่านมา ในคืนที่พายุเข้าท่านถักบุญ ก็ได้รับโทรศัพท์ถามว่าคราวด้วยความห่วงใยชาวบ้านราชฯ เมืองเรือหลายต่อหลายสายเขียวทั้งจากสมณะและญาติธรรม จิ้งหรีดได้ฟังจากสมณะถักบุญแล้วก็รู้สึกปลื้มในความรักกัน ระลึกถึงกันของชาวโศก กราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ นะฮะ

เพราะบุญรักษา ในขณะที่บริเวณอื่นๆ ถูกพายุทำให้เกิดความเสียหาย ทั้งต้นไม้และเสาไฟฟ้าล้มระเนระนาด แต่ในพื้นที่บ้านราชฯ เมืองเรือฝนตกธรรมดา มีลมเล็กน้อย ก่อนหน้านั้นชาวบ้านราชฯ เมืองเรือได้ประชุมรับสถานการณ์ หลังจากข่าวสารผ่านไป ส่วนที่ได้รับความเสียหายคือ เรือท้าวแดนพญามูล เรือที่พักของพ่อท่าน ถูกสะพานกระแทกไม้ข้างเรือแตก จึงมีคำพูดว่า “ข้างสารถล่มท้าวแดนพญามูล” ขณะนี้ได้รับการซ่อมแซมเรียบร้อยแล้วฮะ

เพราะฝนตกทุกวันและน้ำในพื้นที่อื่นๆ หนุน ส่งผลให้น้ำท่วมบ้านราชฯ เมืองเรือเด็ก ๆ โดยเฉพาะสมุนพระรามและเด็กชั้น ม.๑ ร่าเริงกว่าใครเพราะได้เล่นน้ำ ต้นไม้ที่กำลังงามโดยเฉพาะต้นมะละกอถัก ชาวบ้านราชฯ เมืองเรือได้ช่วยกันเก็บมาทำน้ำหมักชีวภาพและปรุงอาหาร ช่วงนี้จึงมีหลากหลายเมนูมะละกอทุกวัน

ในวันที่ ๕ ต.ค. ระดมกันขนโต๊ะ เก้าอี้ และเต็นท์ ที่จะนำไปใช้ในงานเทศกาลอาหารเจไปอุทยานบุญนิยม วนน้ำใจรวมพลังกันตั้งแต่สมุนพระราม สส.ธ.ผู้ใหญ่

และสมณะ บรรยากาศอบอุ่นมาก ในวันเดียวกันต้องนำรถยนต์ออกนอกพื้นที่ เพราะน้ำเริ่มสูงอย่างรวดเร็ว ในวันที่ ๖ ต.ค. เริ่มเดินทางด้วยเรือ น้ำท่วมปีนี้ไม่รู้ว่าจะมีระยะเวลานานพอที่ญาติพี่น้องจะได้มาร่วมฉลองน้ำหรือเปล่า สถานการณ์จะเป็นอย่างไร จิ้งหรีดจะส่งข่าวคราวมาให้ชาวเราได้ทราบกันอีกนะฮะ...จืด ๆ *

ศิระโศก...จิ้งหรีดได้มีโอกาสไปเยือนศิระโศกแล้วได้พักค้างอยู่ระยะหนึ่งที่บ้านตะวันฟ้าในศิระโศกเป็นบ้านส่วนตัวของอาขัวญดิน(เป็ม) สิงห์คำหัวหน้าพรรคเพื่อฟ้าดิน ในบ้านมีภาพอดีตนายกรัฐมนตรีนครินทร์ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อยู่ภาพหนึ่ง มีญาติธรรมถามว่า “ไม่เอาภาพนี้ออกหรือคะ?” อาเป็มยิ้มตอบว่า “ไม่ต้องเอาออกหรอกคะ แค่นี้เราเชิญท่านออกจากตำแหน่ง แต่เราไม่ได้เกลียดท่านนี่คะ เก็บไว้ดูเป็นประวัติศาสตร์” ฟังคำตอบแล้วหลายคนบอกอย่างนี้เอง “เคล็ดวิชาธรรมะย่อมชนะอธรรม”

นอกจากจะใจเย็นแล้วยังใจดีอีกด้วย พอได้ยินว่าทางสันติโศกมีผักไร้สารพิษขึ้นศาลาน้อย ทั้งสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมต่างเร่งชวนขวายเป็นออกเก็บผักหักต้นขยอแล้วห่อใบตองฝากรถออคมาไวเข้าสันติฯ ด้วยความเต็มอกเต็มใจ เล่นเอาแดดแฉงที่แผงอยู่บนต้นขยอต้นผักก็มีขาหักแขนเดาะกันบ้างแน่ ๆ เลย สงสารทั้งมัดทั้งคนตัดรวมไปถึงคนขนผัก เห็นภาพความพยายามและน้ำใจของทั้งนักบวชและญาติธรรมภูธรของเรานานนี้ จิ้งหรีดหวังว่าทุกท่านคงประทับใจทุกต้นทุกใบที่กินได้ด้วยความซึ่งใจไม่ทิ้งข้างน้ำใจดงามของพี่น้องเรานะฮะ โดยเฉพาะเด็ก ๆ และบางท่านที่ไม่ชอบกินผักด้วยเด้อฮะ...จืด ๆ *

อบอุ่น...ได้เวลาเลิกฐานงานของ สส.สอ. ครั้งใด จิ้งหรีดมักจะเห็นภาพที่น่าชื่นชมอย่างจริงใจ ที่เห็นคุณประมุขและคุณปรานี (ภรรยา) มาส่งนักเรียนในฐานงาน บจ.ฟ้าอภัย ถึงโรงเรียนทุกครั้ง ระหว่างทางเดินก็คุยกันไปพลาง เป็นความเมตตาที่อบอุ่นที่ผู้ให้สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ เพราะการให้เวลา ให้ความเข้าใจ ให้ค่ากับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ด้วยสายตาที่เอ็นดู เด็กจะไม่กระด้าง รู้จักนอนบ่น มีสัมมาคารวะ อ่อนโยน เบิกบาน เหล่านี้น่าจะเป็นจุดหมายอีกทางหนึ่งของสัมมาสิกขาทุกแห่งที่จะให้เกิดความรักในจิตวิญญาณดวงน้อย ๆ สาธุ... จืด ๆ *

อนุโมทนา...จิ้งหรีดขอแนะนำหมายรายงานการปฏิบัติธรรมของสมณะนวกะรูปหนึ่ง ซึ่งเห็นว่าจะมีประโยชน์และนำอนุโมทนาอย่างยิ่งเพราะนอกจากจะได้เห็นภาพของความตั้งใจในการปฏิบัติธรรมแล้ว

ยังได้สัมผัสถึงความเป็นผู้มีสัมมาคารวะและพร้อมรับประโยชน์ในการพัฒนาตนให้ยิ่ง ๆ ขึ้น

“กราบนมัสการอุปัชฌาย์ด้วยความเคารพครับ...สุขภาพร่างกายของอุปัชฌาย์ในช่วงนี้คงจะแข็งแรงดีนะครับ ผมตั้งใจที่จะเขียนจดหมายถึงอุปัชฌาย์เดือนละ ๑ ฉบับเพื่อรายงานข้อวัตรปฏิบัติและสภาวะธรรม

๑.ข้อห้ามเกี่ยวกับการอ่าน น.ส.พ. ข้อนี้ผมทำได้ดีในช่วงแรกๆ ที่มาอยู่ศิระโศก แต่พอช่วงหลังผมก็เริ่มอ่าน น.ส.พ. สนใจข่าวติดตามข่าว อยากรู้ว่าเหตุการณ์บ้านเมืองที่เป็นอยู่ นักวิชาการ นักปราชญ์ผู้ใหญ่ในบ้านในเมืองเขาจะวิจารณ์วิเคราะห์อะไรอย่างไบบ้าง ผมเพิ่งมาได้สติเกิดหิริว่าตัวเองได้ล่วงละเมิดกฎระเบียบข้อนี้เมื่อเดือนที่แล้วเองครับ เมื่อได้สติเกิดหิริ ผมก็ได้ตัดใจเลิกอ่านตั้งแต่บัดนั้นจนถึงบัดนี้ ยกเว้นแต่กันเดจะให้อ่านข่าวให้โยมฟังในช่วงก่อนฉัน ผมก็จะอ่าน

๒.ข้อห้ามเกี่ยวกับเปิดทีวีดูเอง ข้อนี้ผมทำได้ค่อนข้างดี ผมช่วยงานอยู่ศาลาเสียงมีหน้าที่เปิดทีวีเปิดหนังให้โยมดู ผมเปิดทีวีดูเองไม่น่าจะเกิน ๕ ครั้ง นอกนั้นก็เปิดทีวีตามหน้าที่ คือ เปิดอัดข่าว อัดสารคดี เปิดให้โยมดู ถ้ารายการไหนดี ๆ ก็จะตัดต่อเขียนเป็นแผ่นดีวีดี เก็บเอาไว้

๓.ข้อปฏิบัติอุปัชฌาภคสมณะผู้ใหญ่และผู้ใหญ่ เป็นผู้ตามที่ดีของกันเด การอุปัชฌาภคสมณะผู้ใหญ่ ผมทำได้ประมาณ ๘๐ % ส่วนการเป็นผู้ตามที่ดี ผมทำได้น้อยมาก กันเเดใช้ช่วยตรวจบันทึก ให้ช่วยพบลูกผู้เข้ามาอบรมหรือชาววัดชาวชุมชน ให้ช่วยฉายหนังให้เด็กดูที่ศาลาบุญถว้ในช่วงเย็น ผมก็ปฏิเสธกันเเดเป็นส่วนมาก

๔.ข้อปฏิบัติในด้านอื่นๆ ผมทำได้ดี เช่น เดินกุ่มมือ นั่งตัวตรง ฉันทอาหารไม่เหลือ ผมพยายามทำทั้งประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน แต่จะเน้นประโยชน์ตนมากกว่าประโยชน์ท่าน ด้วยเหตุนี้จึงปฏิเสธกันเเดแทบจะทุกครั้งเมื่อท่านบอกให้ช่วยงาน ช่วงหลังมานี้ผมปฏิเสธน้อยลง ช่วยงานกันเเดมากขึ้น นิมนต์ให้เทศน์ผมก็เทศน์ ไม่ปฏิเสธเหมือนเมื่อก่อน

ผมต้องกราบขออภัยที่ได้ส่งผมให้มาอยู่ฝีกอบรมช่วยงานที่ศิระโศก แต่ผมกลับทำหน้าที่บกพร่อง ทำได้ไม่สมบูรณ์ ช่วยเหลือการงานกันเเดได้น้อยมาก ในฐานะที่ผมเป็นสัทธวิหริก เมื่อทำอะไรบกพร่องทำหน้าที่ได้ไม่สมบูรณ์ ก็ต้องกราบเรียนให้ท่านทราบ เพื่อเป็นข้อมูลในการที่ท่านจะได้อบรมสั่งสอนผมในโอกาสต่อไป และอีกอย่างหนึ่งเพื่อจะได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการจัดส่งกันเเดหรืออาวุโสที่เหมาะสมมาช่วยการงานที่ศิระโศก

ออกพรรษาหรือหลังงานมหาปวารณา

ผมก็ยังไม่รู้ว่าท่านจะให้ผมอยู่ที่ศิระโศกต่อ หรือจะให้ฉันภูผาฟ้า น้ำ หรือจะให้ไปอยู่พุทธสถานอื่น สำหรับผมแล้วจะให้ไปอยู่พุทธสถานไหนก็ตาม ผมก็มีความพร้อมที่จะไปทุก ๆ พุทธสถาน ถึงแม้ว่าความพร้อมจะไม่เต็ม ๑๐๐ ก็ตาม แต่ผมก็มีความพร้อม ๘๐ % ขึ้นไปครับ ผมยกให้ท่านเป็นผู้ตัดสินใจได้เต็มที่ครับ ในการที่จะให้ผมไปฝีกฝนอบรมอยู่ตามพุทธสถานต่าง ๆ

ผมนึกถึงคำสอนของหลวงปู่พุทธทาสที่ท่านสอนลูกศิษย์ว่า “ไม่ทำตามคำสอนอย่ามาอ่อนเรียกอาจารย์” ก็รู้สึกอายกับความประพฤติกองตัวเอง ผมโชคดีที่มีครูบาอาจารย์ดี แต่ผมกลับเป็นสัทธวิหริกที่ไม่ดีเท่าที่ควรผมจะพยายามเป็นสัทธวิหริกที่ดีครับ ถึงแม้จะไม่ได้เป็นสัทธวิหริกที่ดีที่สุดก็ขอให้ได้เป็นสัทธวิหริกที่ดีพอใช้ ไม่ได้เกรด ๔ ก็ขอให้ได้เกรด ๓ หรือเกรด ๒ หรือเกรด ๑” นี่แหละสภาวะกิจของนักเรียนในโรงเรียนสมณะนวกะ ที่ฝีกนักบวชแห่งกองทัพธรรมรุ่นใหม่เพื่อมวลมนุษยชาติให้เข้าถึงซึ่งพระนิพพาน... จืด ๆ *

เตรียมตัวตาย... ได้มีโอกาสคุยกับแม่ ๆ จากทีมภูผาฟ้า น้ำ ที่ลงมาสันติฯ เพื่อร่วมกับกลุ่มพันธมิตรในวันดีเดย์ ๒๐/๘/๕๕ ที่ผ่านมาอย่างประทับใจไม่รู้ลืม เพราะแต่ละคนทำใจเตรียมตัวตาย หากมีการปะทะในวันนั้น แม่ทองธรรม บอกว่า “ถ้าเขาตีมาก็จะนั่งไม่ได้ตอบ ท่องคาถายอมลูกเดียว จะเจ็บจะตาย ก็ขอให้ตายภายใต้ชื่อกองทัพธรรม ให้สมเป็นเลือดโศก ลูกพ่อท่าน”

โอโห ลูกหลานโศกรุ่นใหม่ฟังไว้... จิ้งหรีดฟังแล้วเลือดโศกพลุ่งพล่านและดีใจที่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นในวันที่ ๒๐ ที่ผ่านมา เพราะกว่าจะได้ลูกโศกแต่ละคนไม่ใช่ง่ายขอคารวะคนใจถึง ๑,๐๐๐ จอก(น้ำ)... จืด ๆ *

ตะบะหรรษา.... ออกพรรษาแล้ว หวังว่าคงสนุกกับตะบะของแต่ละท่านนะฮะ ที่แน่ ๆ ผู้ปกครองพุทธธรรมมีการตรวจศีลตรวจตะบะกันทุกอาทิตย์กับท่านชาบซึ่ง สิริเดโช ที่กระตือรือร้นมาก ๆ เห็นจะเป็น คุณวัชรินทร์, คุณอลงกรณ์, คุณสุพชีพ ๓ หนุ่มใหญ่ที่พาลูก ๆ มาเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ จิ้งหรีดขออนุโมทนาบุญด้วยนะฮะ.... จืด ๆ *

กตัตถธรรม-คำสอนประจำฉบับ
ผู้ “รู้” ก็จริง “เป็นได้” ก็จริงเท่านั้นที่จะยืนยันได้ในนิพพานและเที่ยงแท้ในนิพพาน คุณล่ะ!...รู้จัก “นิพพาน” บ้างหรือยัง? และ “เป็นได้” บ้างแล้วหรือยัง? หรือแนใจใน “นิพพาน” แล้วอย่างไร? ปานใด?

มชามาเมตตา

มูลนิธิพุทธฉือจี้

ขบวนการมนุษยธรรมใหญ่ที่สุดในโลก

ปีนเพราะ “ความแตกแยก” กำลังก่อและขยายตัวออกไปในทุกพื้นที่ของโลก ไม่ว่าจะระดับอินเตอร์อย่างสหรัฐอเมริกาและอิรัก หรืออิหร่านกับอิสราเอล

หรือเอาแบบใกล้ตัวในสังคมไทยเราเอง ความแตกแยกเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้า ทั้งในระดับกลุ่มผู้นำประเทศ ระดับกลุ่มรากหญ้า และระดับชนชั้นกรรมาชีพ

ขณะเดียวกัน ก็ผูกโยงเรื่องของความขัดแย้งไปที่เรื่องของการขาดหรือไม่มีคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้นำ หรือผู้มีหน้าที่บริหารบ้านเมือง นำไปสู่ความขัดแย้งทางการเมือง

เหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองไทยที่เกิดขึ้น กระทั่งทำให้ต้องล้มการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ เป็นตัวอย่างได้เป็นอย่างดี

เถียงไม่ได้ว่าสาเหตุมาจากเรื่อง จริยธรรมของผู้นำประเทศ ทำให้ประชาชนที่อยู่ข้างผู้นำไม่พอใจกับประชาชนที่อยู่ฝ่ายตรงกันข้ามกับผู้นำ นำไปสู่ความขัดแย้งในที่สุด

คุณธรรม จริยธรรม และการเสียสละเพื่อส่วนรวม จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้บริหารประเทศ รวมทั้งนักการเมือง ข้าราชการ และประชาชนทั่วไป

คุณธรรม จริยธรรม ของผู้นำนั้น เป็นทางเสื่อที่นำทางให้ผู้นำประเทศนำพาประเทศชาติให้อยู่รอดปลอดภัยได้

เมื่อเรื่องคุณธรรม จริยธรรม จำเป็นถึงเพียงนี้ จึงเป็นเรื่องใหญ่ที่สังคมไทย แม้กระทั่งสังคมโลกจะต้องสร้างขึ้น ไมเช่นนั้นความสงบสุขและสันติภาพ ก็คงไม่เกิด

มูลนิธิพุทธฉือจี้ องค์กรการกุศลจากประเทศไต้หวัน เป็นองค์กรที่คำนึงถึงเรื่องนี้เช่นกัน ดังนั้น จึงขยายฐานการสร้างคุณธรรมเผยแผ่กว้างขวางเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ ๑๐ ปีที่แล้ว และเมื่อต้นเดือนพฤษภาคมนี้เอง ที่มูลนิธิพุทธฉือจี้ได้จัดงานครบรอบ ๔๐ ปีการจัดตั้งมูลนิธิขึ้นในโลก

หลายคนอาจคุ้นชื่อ แต่หลายคนก็ยังไม่รู้จักมูลนิธิแห่งนี้ ทั้งที่มูลนิธิแห่งนี้เปิดให้ความช่วยเหลือประชาชนไทยมานานถึง ๑๐ ปี

นอกจากการให้ความช่วยเหลือคนทั่วโลก สิ่งหนึ่งที่เป็นงานของมูลนิธิพุทธฉือจี้ คือ การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมโดยไม่เลือกเชื้อชาติศาสนาในประเทศไทยมูลนิธิพุทธฉือจี้ (ประเทศไทย) ดำเนินการโดยการตั้งสาขาอยู่ที่ซอยอยู่เจริญ ถ.รัชดาภิเษก ๓ ซึ่งเปิดดำเนินการช่วยเหลือคนไทยแบบไม่เลือกชนชั้น ทั้งคนยากจนที่ชุมชนแออัดคลองเตยและคนตก

▲ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากเหตุการณ์สึนามิ

▲ โรงเรียนพุทธฉือจี้ที่จังหวัดเชียงใหม่เพื่อเด็กด้อยโอกาส

▲ ร่วมกับประชาชนชาวไทยขุดลอกคลอง

ทุกชาติได้ยากจากภัยธรรมชาติสึนามิ เป็นต้น งานฉลองครบรอบ ๔๐ ปี ของการก่อตั้งมูลนิธิพุทธฉือจี้ท่ามกลางบรรยากาศอบอุ่น มีสมาชิกของมูลนิธิพุทธฉือจี้จากทุกสารทิศมาพบปะพูดคุยกันฉันมิตร มีตั้งแต่ที่เป็นเจ้าของโรงงานระดับเจ้าแก็-แก็แก็เนี่ย จนถึงคนทำงานออฟฟิศออกมาต้อนรับแขกที่มาร่วมงานอย่างอบอุ่น ด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม ผู้ไปร่วมงานจึงปราศจากอาการเคอะเขิน และดูแปลกแยก ทำให้ผู้เข้าร่วมงานอยากไปดูกิจกรรมของมูลนิธิพุทธฉือจี้กันอย่างกระวีกระวาด

เมื่อฤกษ์เปิดงานมาถึง คุณหมอแม็กไซไซที่ประกาศตัวเป็นแค่ราษฎรอาวุโส นพ.ประเวศ วะสี ทำพิธีตัดริบบิ้น ร่วมกับ พล.อ.เลิศรัตน์ รัตนวานิช เสนาธิการทหาร จากนั้นคณะสมาชิกที่ทำหน้าที่นำชมกิจกรรมแบ่งเป็นกลุ่มๆ พาแขกเข้าชมกิจกรรม

เสียงเพลง “ใจประสานใจ” ดังคลอเคลียสร้าง

หนึ่งน้อย ทายอดเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็น

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๘๘(๓๑๐) ปักข์แรก ตุลาคม ๒๕๕๕

▲ ประเวศ วะสี พล.อ.เลิศรัตน์ รัตนวานิช มาร่วมงานครบรอบ ๔๐ ปีมูลนิธิพุทธฉือจี้

บรรยากาศความรักความอบอุ่นในใจของมวลหมู่สมาชิกและแขกแบบประทับใจไปตามๆ กัน

พอปลีกเวลาจากแขกที่มามาเยือนได้ ยงเกียรติ เกียรติเสริมสกุล หนึ่งในคณะบริหารมูลนิธิพุทธฉือจี้ประเทศไทย ได้โอกาสเล่าถึงการทำงานว่า มูลนิธิพุทธฉือจี้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.๑๙๖๖ หรือ พ.ศ.๒๕๐๙ ประมาณ ๔๐ ปีแล้วหากนับถึงปัจจุบัน

▲ ยงเกียรติ เกียรติเสริมสกุล

ชื่อเต็มๆ คือ มูลนิธิพุทธฉือจี้ไต้หวัน เป็นมูลนิธิการกุศลที่วางรากปักฐานที่มณฑลไต้หวัน และแผ่กิ่งก้านสาขาไปทุกมุมโลก ก่อตั้งโดยท่านธรรมาจารย์เจิ้งเหยียน ที่อำเภอ “ฮวาเหลียน” มณฑลไต้หวัน ระยะเวลา ๔๐ ปีมาได้ให้บริการแก่สังคม สร้างโรงพยาบาล โรงเรียน และงานด้านวัฒนธรรมสังคม

“เงินค่าใช้จ่ายๆ ของฉือจี้ ได้จากการบริจาคของประชาชน อาสาสมัครฉือจี้นั่นคือผู้ปฏิบัติงานให้บริการตามกรณีที่แตกต่างกัน การใช้จ่ายเงินบริจาค่นั้น จะได้รับการควบคุมตรวจสอบโดยละเอียด จึงได้รับความไว้วางใจและสนับสนุนจากผู้คนภายในและต่างประเทศ”

ยงเกียรติบอกด้วยว่า ชาวฉือจี้ที่อยู่ในต่างประเทศยังได้นำเอางานปณิธานของฉือจี้ติดตามไปที่ประเทศนั้นๆ พร้อมร่วมกับเจ้าของประเทศผลักดันงานด้านการกุศลให้เกิดขึ้น ปัจจุบันมีสำนักงานและสาขาย่อยของฉือจี้กระจายอยู่ ๓๕ ประเทศทั่วโลก

(อ่านต่อหน้า ๑๐)